

Pag-aanyaya Para sa mga Pilipino

Unang Bahagi **Mga Tanong** **tungkol sa Diyos at** **Pananampalataya**

Pag-aaraya Para sa mga Pilipino

BAHAGI I: MGA TANONG TUNGKOL SA ALLAH AT PANANAMPALATAYA

1. Sino ang Allah sa Islam?

Ang Allah sa Islam ay ang nag-iisang tunay na Diyos, ang Tagapaglikha ng lahat ng bagay at ang Tagapamahala ng buong uniberso. Siya ay hindi ipinanganak at hindi nanganak, at wala Siyang katambal o katulad.

Siya ang lumikha sa tao, buhay, at sansinukob nang may karunungan.

Alam Niya ang lahat ng nangyari at mangyayari; walang bagay ang nalilingid sa Kanya sa lupa at sa langit.

Inilarawan ng Allah ang Kanyang Sarili sa Qur'an sa pinakamagandang paglalarawan sa Surah Al-Ikhlās (Kabanata ng Katapatan), na siyang buod ng paniniwala ng Tawhid (Kaisahan ng Diyos):

"Sabihin: 'Siya ang Allah, ang Nag-iisa. Ang Allah ang Sandigan. Hindi Siya nanganak at hindi rin Siya ipinanganak. At walang sinuman ang katumbas Niya.'" (Al-Ikhlās: 1-4)

Nangangahulugan ito na ang Allah ay nag-iisa sa Kanyang Sarili, Kanyang mga Katangian, at Kanyang mga Gawa.

Hindi Niya kailangan ang sinuman, samantalang ang lahat ng nilalang ay nangangailangan sa Kanya.

Siya ang Diyos na nagmamahal at nagpapaabot ng awa sa Kanyang mga lingkod, tulad ng sinabi Niya:

"At ang Aking awa ay sumasaklaw sa lahat ng bagay." (Al-A'raf: 156)

At Siya ang Makatarungan na hindi magsasalaula (mang-aapi) sa sinuman, »At ang iyong Panginoon ay hindi kailanman magsasalaula ng sinuman. (Al-Kahf: 49)

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

At Siya ay malapit sa Kanyang mga lingkod,
naririnig Niya ang kanilang mga panalangin
at tinutugon Niya ang mga ito,

**"At kapag ang Aking mga lingkod ay
nagtanong sa iyo tungkol sa Akin, kung
gayon, katiyakan, Ako ay malapit. Aking
tinutugon ang panawagan ng nananawagan
kapag siya ay tumawag sa Akin".**

(Al-Baqarah: 186)

Ang Diyos ng Islam ay hindi isang
Diyos na partikular sa mga Arabo o Muslim,
bagkus Siya ay Panginoon ng Mundo,
Panginoon ng bawat tao, anuman ang
kanilang wika, kulay, o tahanan, tulad ng
sinabi Niya:

**"Ang lahat ng papuri ay sa Allah, ang
Panginoon ng Mundo". (Al-Fatihah: 2)**

Kaya, ang Allah sa Islam ay hindi isang
malabong ideya o isang hindi kilalang
puwersa, kundi Siya ay isang Diyos na
Buháy, nakaririnig, nakakakita, at
nakakaalam. Mahal Niya ang kabutihan para
sa Kanyang mga lingkod at tinatawagan Niya
silang sambahin Siya nang nag-iisa nang
walang tagapamagitan.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

God الله هو Allah

Oo, ang “Allah” ay ang mismong “God” (Diyos), ngunit ang pagkakaiba ay nasa pangalan lamang, hindi sa kahulugan. Ang salitang “Allah” (الله) ay ang Arabe na pangalan para sa Nag-iisang tunay na Diyos, ang Tagapaglikha ng mga kalangitan at lupa, at ito rin ang salitang ginamit ng mga Arabeng Kristiyano at Arabeng Hudyo bago ang Islam upang tukuyin ang Diyos. Kaya, hanggang ngayon, kung babasahin mo ang Bibliya sa wikang Arabe, makikita mo ang salitang “Allah” na ginagamit sa bawat lugar kung saan ginamit ang salitang “God” sa Ingles.

Kaya, iisa ang layunin: Ang Diyos na Tagapaglikha at Tagapamahala, ang Panginoon nina Ibrahim (Abraham), Musa (Moses), Isa (Hesus), at Muhammad (Sumakanila nawa ang kapayapaan).

Ngunit inilarawan ng Islam ang Allah bilang Nag-iisa, walang katambal, walang anak, at walang tagapamagitan sa pagitan Niya at ng Kanyang mga nilalang, tulad ng sinabi Niya:

Walang anuman ang katulad Niya; at Siya ang Ganap na Nakakarinig, ang Ganap na Nakakakita. (Ash-Shura: 11)

Kaya, ang Allah sa Islam ay ang mismong Diyos na nagpadala ng lahat ng mga Propeta, ngunit pinanatili ng paniniwalang Islamiko ang kadalisayan ng Tawhid (Kaisahan ng Diyos) na ipinanawagan ng lahat ng naunang mga mensahe ng langit.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

3. Mula saan nagmula ang Allah?

Ang tanong na “Mula saan nagmula ang Allah?” ay tila lohikal mula sa ating pananaw ng tao, dahil nabubuhay tayo sa isang mundo kung saan ang lahat ay may simula at katapusan. Ngunit ang tanong na ito ay hindi angkop para sa Allah, dahil ang Allah ay ang Walang Hanggang Tagapaglikha na hindi nilikha, samantalang ang lahat ng iba pa ay nilikha.

Ang Allah ang Siyang lumikha ng oras at espasyo, kaya hindi Siya maaaring tanungin: “Mula saan Siya nagmula?” Dahil ang lumikha ng espasyo ay hindi maaaring nasa loob ng espasyo, at ang lumikha ng oras ay hindi masusukat sa pamamagitan ng oras. Sinasabi ng Allah sa Banal na Qur'an:

Siya ang Una (walang pasimula) at ang Huli (walang katapusan), at ang Maliwanag at ang Nakatago, at Siya ang Ganap na Nakakaalam sa lahat ng bagay. (Al-Hadid: 3)

Ang kahulugan ng “Ang Una” (الأول) ay: Ang Kanyang pag-iral ay walang simula ; hindi Siya nilikha ninuman, kundi Siya ang Umiiral bago ang lahat.

Si Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan) ay tinanong ng isang katulad na tanong at sumagot: “Nariyan ang Allah, at wala pang anuman bukod sa Kanya.” (Iniulat ni Al-Bukhari)

Kaya, ang Allah ay hindi nagmula sa isang lugar, dahil Siya ang lumikha ng lugar. At hindi Siya nagsimula sa isang panahon, dahil Siya ang lumikha mismo ng oras.

Ang pag-iral ng Allah ay Kinakailangang Pag-iral (Wajib Al-Wujud), ibig sabihin, imposibleng hindi Siya umiral, dahil ang pag-iral ng mga nilalang ay patunay sa pag-iral ng kanilang Tagapaglikha. Kung paanong imposible na magkaroon ng epekto nang walang sanhi, imposibleng umiral ang malawak at tumpak na sansinukob na ito nang walang Isang matalinong Tagapaglikha.

Kaya, ang Allah ang pinagmulan kung saan nagsimula ang lahat, at walang anumang lumikha sa Allah. Siya ang Una na walang pasimula, at ang Huli na walang katapusan, Luwalhatiin Siya sa lahat ng iniisip ng tao.

Pag aaraya Para sa mga Pilipino

4. Ano ang katibayan ng pag-iral ng Allah? Hindi ko Siya nakita at hindi napapatunayan sa akin ang Kanyang pag-iral?

Hayaan mong tanungin muna kita: Naniniwala ka ba sa pag-iral ng **hangin**? Nakikita mo ba ito? Siyempre hindi, gayunpaman hindi mo itinatangi ang pag-iral nito dahil nararamdaman mo ang epekto at resulta nito. Gayundin ang Allah—hindi Siya nakikita ng paningin, ngunit ang Kanyang mga bakas sa lahat ng bagay sa paligid natin ay napakadakila upang tanggihan.

1. Katibayan ng Kaisipan (Logical Proof)

Ang isip mismo ang nagpapasiya na ang bawat bagay ay may **sanhi**. Ang bahay ay may nagtayo, ang sasakyan ay may gumawa, at ang aklat ay may-akda. Kaya, paano ang uniberso na may ganito kadetalyado at perpektong **sistema**—maaari ba itong umiral nang **nagkataon** lang?!

Kung ang tinta ay natapon sa papel at bumuo ng isang kumpletong tula na may kahulugan at gramatika, sasabihin mo ba na nagkataon lang iyon? Kaya, paano mo masasabi na ang uniberso, na bilyun-bilyong beses na mas kumplikado kaysa sa tula at wika, ay dumating nang walang Tagapaglikha?

Ang uniberso ay umiral pagkatapos na wala, at ang bawat umiral ay nangangailangan ng **Tagapagpasimula**. Sino ang lumikha nito? Hindi nito kayang likhain ang sarili nito, at hindi ito maaaring magmula sa kawalan. Samakatuwid, kinakailangang may isang **Walang Hanggan at Kinakailangang Umiiral** na Tagapaglikha, na walang pasimula at walang katapusan, na Siyang lumikha ng lahat. At iyan ang Allah.

2. Katibayan ng Kaayusan at Perpeksiyon (Order and Perfection)

Tingnan mo ang iyong sarili: Ang puso mo ay tumitibok nang tumpak nang hindi mo inuutusan, Ang iyong sistema ng nerbiyos ay nagpapadala ng mga senyales sa loob ng isang iglap, Ang iyong paghinga ay kinokontrol ng isang tiyak na porsyento ng oxygen—kung magbabago ito nang kaunti, mamamatay ka.

Pag aaraya Para sa mga Pilipino

Ang lahat ng tumpak na **kaayusan** na ito ay hindi maaaring nagkataon. Mismong ang mga siyentipiko ay nagsasabi:

"Ang posibilidad na ang uniberso ay nagkataon lamang na umiral ay halos zero."

Kung ang isang *smartphone* ay hindi maaaring gawin nang walang matalinong *programmer*, paano na ang buong sansinukob? Ang disiplina ay nagpapatunay ng isang **Matalinong Tagapag-organisa**.

3. Katibayan ng Likas na Kalikasan (Innate Nature - Fitra)

Kahit ang isang maliit na bata kapag natatakot, itataas ang kamay sa langit nang walang nagturo. Ang bawat tao ay ipinanganak na may **likas na pakiramdam** ng pagkakaroon ng isang mas mataas na Tagapaglikha. Maaaring tangkain ng ilan na ibaon o takpan ang kalikasang ito, ngunit hindi ito namamatay. Kaya naman sa matinding paghihirap, sumisigaw sila: "Panginoon ko!" Kahit na itinatanggi nila Siya sa kanilang mga dila.

Sabi ng Allah: {At kapag ang tao ay tinamaan ng kapahamakan, siya ay nananawagan sa kanyang Panginoon, na nanunumbalik sa Kanya.} [Az-Zumar: 8]

4. Katibayan ng Moralidad (Morality)

Tanungin ang sarili mo: Saan nagmula ang ideya ng "Mabuti at Masama"? Sino ang nagpakita na ang kawalan ng katarungan ay pangit at ang katapatan ay maganda? Kung ang uniberso ay walang Tagapaglikha at walang layunin, ang lahat ay magiging **relatibo**—walang mabuti o masama, tanging mga pagnanasa.

Ang pagkakaroon ng **ganap na mga pagpapahalagang moral** ay patunay na may isang Kataas-taasang Tagapagbigay-batas na nagtanim sa atin ng pakiramdam ng katotohanan at katarungan, at iyan ang Allah.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

5. Katibayan ng Realidad at Karanasan (Reality and Experience)

Ang mga karanasan ng milyun-milyon ay nagpapatunay: Ang sinumang taos-pusong lumapit sa Allah, ay nakadarama ng **pagiging malapit at kapayapaan** na hindi kayang ipaliwanag ng agham. Ang sinumang magbalik-loob sa Kanya, nagbabago nang ganap ang buhay. Ang sinumang nananalangin nang taos-puso, ay nakikita ang epekto ng pagtugon kahit pagkatapos ng ilang panahon.

Sabi ng Allah: **{Manawagan kayo sa Akin, at Aking tutugunin kayo.} [Ghafir: 60]**
At sinabi rin Niya: **{Sila na mga naniniwala, ang kanilang mga puso ay tumatahimik sa pag-alaala sa Allah.} [Ar-Ra'd: 28]**

Ang kapayapaang ito ay hindi gawa ng ilusyon, kundi isang **tunay na ugnayan sa pagitan ng Tagapaglikha at ng Kanyang nilalang.**

6. Katibayan ng mga Propeta at mga Aklat (Prophets and Scriptures)

Lahat ng mga Propeta—mula kay Adam hanggang kay Nuh (Noah), kay Ibrahim (Abraham), kay Musa (Moses), kay Isa (Hesus), at kay Muhammad (Sumakanila nawa ang kapayapaan)—ay dumating na may isang panawagan: Pagsamba sa Nag-iisang Diyos. Hindi sila nagkakilala, ngunit ang kanilang mensahe ay **pare-pareho**. Maaari ba itong magkataon? Pagkatapos, dumating ang Qur'an, na isang himala sa wika, kaalaman, at kawalang-hanggan nito, na nagpapatunay na sa likod nito ay may Tagapaglikha na nakakaalam ng lahat.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

5. Ano ang kahulugan ng Pananampalataya sa mga Anghel (Malaikah)?

I. Kahulugan ng Pananampalataya sa mga Anghel (Meaning of Belief in Angels)

Ang Pananampalataya sa mga Anghel ay nangangahulugang **matatag na paniniwala** na ang Allah ay lumikha ng mga nilalang na gawa sa liwanag at hindi natin nakikita, ngunit sila ay umiiral sa katotohanan, at nagsasagawa sila ng iba't ibang gawain at tungkulin sa utos ng Allah.

Sabi ng Allah: {**Ang kabutihan ay hindi ang inyong pagharap sa inyong mukha sa silangan at kanluran, kundi ang kabutihan ay sa sinumang sumampalataya sa Allah at sa Huling Araw at sa mga Anghel at sa Aklat at sa mga Propeta.**} [Al-Baqarah: 177]

Kaya, ang pananampalataya sa mga Anghel ay isang **haligi ng pananampalataya** sa anim na haligi na hindi magiging ganap ang pananampalataya kung wala ito.

II. Sino ang mga Anghel? (Who Are the Angels?)

Ang mga Anghel ay nilalang na gawa sa liwanag, tulad ng sinabi ni Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan): "**Ang mga Anghel ay nilikha mula sa liwanag.**" (Sahih Muslim)

Hindi sila lalaki o babae, hindi sila kumakain o umiinom, at **hindi sila kailanman sumusuway** sa Allah. Ang kanilang kalikasan ay ang ganap na pagsunod, tulad ng inilarawan ng Allah sa kanila: {Hindi sila sumusuway sa Allah sa Kanyang iniuutos sa kanila, at kanilang ginagawa ang iniuutos sa kanila.} [At-Tahrim: 6]

Pag aaraya Para sa mga Pilipino

III. Ang Kanilang mga Gawain at Tungkulin (Their Works and Functions)

Ipinamahagi ng Allah ang mga gawain sa pagitan nila, at bawat Anghel ay may tiyak na tungkulin, kasama ang:

Jibril (Gabriel) (Sumakanya nawa ang kapayapaan): Ang katiwala ng **Pagpapahayag (Wahiy)**, nagdadala ng mga mensahe ng Allah sa mga Propeta. **Mika'il (Michael)** (Sumakanya nawa ang kapayapaan): Namamahala sa **kabuhayan at ulan** (ulan at halaman).

Israfil (Sumakanya nawa ang kapayapaan): Hihipan niya ang **Trumpeta (Sūr)** kapag dumating ang Oras ng Paghuhukom.

Anghel ng Kamatayan (Malak al-Mawt): Kinukuha niya ang **mga kaluluwa** ng mga tao kapag natapos na ang kanilang itinakdang panahon.

Ang Mararangal na Manunulat (Al-Kiraman Al-Katibun): Isinusulat nila ang mga gawa ng tao, mabuti man o masama. {At katiyakan, may mga **Tagapagmasid sa inyo, Mararangal na mga Manunulat.**} [Al-Infitar: 10-11]

Ang Tagapag-ingat na mga Anghel (Al-Hafizun): **Binabantayan at iniingatan** nila ang tao mula sa mga panganib hanggang sa dumating ang kanyang takdang panahon. {Para sa kanya (tao) ay may mga **tagapag-ingat mula sa harap niya at mula sa likod niya.**} [Ar-Ra'd: 11]

Ang mga Anghel ng Langit, Trono, at Pagpupuri: Hindi sila tumitigil sa pagsamba sa Allah araw at gabi.

IV. Ang Karunungan ng Pananampalataya sa mga Anghel (Wisdom of Believing in Angels)

Ang paniniwala sa kanila ay **nagpapalalim** ng ating ugnayan sa Allah, dahil napagtatanto natin na ang uniberso na ito ay hindi walang kabuluhan, kundi tumatakbo sa pamamagitan ng **tumpak na utos at organisasyon**. Nagdudulot din ito ng **pagpapakumbaba at pagbabantay** sa puso, dahil alam ng tao na ang kanyang mga gawa ay isinusulat at binibilang. Nagtuturo ito sa atin ng **disiplina at pagsunod**, dahil ang mga Anghel ay halimbawa sa pagpapatupad ng mga utos ng Allah nang walang pag-aatubili.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

V. Epekto ng Pananampalataya sa mga Anghel sa Buhay ng Muslim (Impact on a Muslim's Life)

Nadarama ng Muslim na **hindi siya nag-iisa**, dahil may mga Anghel na nagbabantay at sumusuporta sa kanya.

Umiiwas siya sa kasalanan, dahil alam niya na itinatala ng mga Anghel ang lahat ng kanyang sinasabi at ginagawa. Minamahal niya ang pagsunod at pagsamba, dahil ang mga Anghel ay mga tao ng patuloy na pag-aalaala at pagpupuri. Ang kanyang paniniwala sa katarungan ng Allah ay tumitindi, dahil ang mga Anghel ay magpapatunay sa mga gawa ng mga lingkod sa Araw ng Paghuhukom.

Sa huli, ang Pananampalataya sa mga Anghel ay ang paniniwala sa pag-iral ng isang **organisadong di-nakikitang mundo** na nilikha ng Allah upang pamahalaan ang mga gawain ng uniberso, panatilihin ang kaayusan, at maglingkod sa tao sa kanyang paglalakbay patungo sa Allah. Ito ay isang pananampalataya na laging nagpapaalala sa atin na ang uniberso ay hindi lamang materyal, kundi may **espiritu, kaayusan, at walang humpay na pagpupuri**.

Sabi ng Allah: **{At sa Allah nagpapatirapa (nagsu-Sujud) ang sinuman sa mga kalangitan at kalupaan, kusang-loob man o pilitan, at ang kanilang mga anino ay (nagsu-Sujud) din sa umaga at hapon.} [Ar-Ra'd: 15]**

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

6. Paano naniniwala ang mga Muslim sa Huling Araw (Aakhirah)?

Ang pananampalataya sa Huling Araw ay nangangahulugan ng matatag na paniniwala ng isang Muslim na mayroong isa pang buhay pagkatapos ng kamatayan, at bubuhayin ng Allah ang lahat ng tao upang usisain sila sa kanilang mga gawa sa mundo, kaya gagantimpalaan Niya ang gumawa ng mabuti at parurusahan ang gumawa ng masama. Ang paniniwalang ito ay hindi isang simbolikong ideya o isang supernatural na pamahiin, kundi isang dakilang katotohanan na pinatotohanan ng kaisipan, paghahayag, at budhi.

I. Kahulugan ng Pananampalataya sa Huling Araw (Meaning of Belief in the Last Day)

Kasama sa Pananampalataya sa Huling Araw ang lahat ng mga kaganapan pagkatapos ng kamatayan, tulad ng:

Ang pagsubok sa libingan at ang pagtatanong ng dalawang Anghel.

Ang biyaya o ang parusa sa libingan.

Ang pagkabuhay na muli mula sa mga libingan.

Ang pagtitipon, pagtutuos, at ang Timbangan.

Ang Tulay (Sirat), pamamagitan (Shafa'ah), Paraiso, at Impiyerno.

Kaya, naniniwala ang Muslim na ang mundo ay hindi ang wakas, kundi isang yugto ng **pagsubok**, at ang Kabilang Buhay (Aakhirah) ay ang **tahanan ng ganti at kawalang-hanggan**.

II. Katibayan ng Kaisipan sa Pangangailangan ng Pananampalataya sa Huling Araw (Logical Proof for the Necessity of Belief in the Last Day)

Ang dalisay na kaisipan ay nagpapahiwatig na ang Huling Araw ay isang pangangailangan para sa **Katarungan ng Diyos**:

Nakikita natin sa mundo ang isang mapang-api na nagtatamasa, at ang isang inaapi na namatay nang hindi nabibigyan ng katarungan. Makatuwiran ba na ang dalawa ay maging pantay? Kung walang Huling Araw, ang kawalan ng

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

katarungan ay mananalo at ang katarungan ay mabibigo, at ito ay hindi nararapat sa karunungan at katarungan ng Tagapaglikha.

Sabi ng Allah:

{Dapat ba naming gawing katulad ang mga Muslim sa mga nagkasala? Ano ang nangyayari sa inyo? Paano kayo humahatol?} [Al-Qalam: 35-36].

Isa pa, ang tao sa kanyang likas na kalikasan ay naghahangad ng **kawalang-hanggan**, at may pakiramdam na may buhay pagkatapos ng buhay na ito. Ang likas na damdaming ito ay hindi maaaring walang kabuluhan; dahil ang Allah ay hindi lumilikha ng mga hilig sa kaluluwa na walang katotohanan.

III. Katibayan mula sa Qur'an at Sunnah (Scriptural Proof from the Qur'an and Sunnah)

Ang Qur'an ay puno ng mga talata na nagpapatunay sa Huling Araw at naglalarawan ng mga pangyayari nito: {Inangkin ng mga hindi naniniwala na hindi na sila bubuhayin. Sabihin: "Oo, sa aking Panginoon, tiyak na bubuhayin kayo, pagkatapos ay tiyak na ipaalam sa inyo ang inyong ginawa, at iyon ay madali sa Allah."} [At-Taghabun: 7].

At sinabi Niya: {Bawat kaluluwa ay makararanas ng kamatayan, pagkatapos ay sa Amin kayo ibabalik.} [Al-Ankabut: 57].

Sa Sunnah, sinabi ni Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan): "Titipunin kayo na walang sapin sa paa, hubad, at hindi tuli, tulad ng sinimulan Namin ang unang paglikha, ibabalik Namin ito." (Iniulat ni Al-Bukhari at Muslim).

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

IV. Epekto ng Pananampalataya sa Huling Araw sa Buhay ng Muslim (Impact of Belief in the Last Day on a Muslim's Life)

Ang pananampalataya sa Kabilang Buhay ay **ganap na nagbabago sa pag-uugali ng tao:**

Ginagawa siyang gumawa ng mabuti nang **may katapatan**, hindi pakitang-tao, dahil alam niyang gagantimpalaan siya ng Allah.

Ginagawa siyang **umiwas sa kawalan ng katarungan** at kasalanan, dahil alam niyang haharap siya sa Allah.

Nagbibigay ito sa kanya ng **kapayapaan** kapag nakikita niya ang kawalan ng katarungan o korapsyon sa mundo, dahil nagtitiwala siya na ang Katarungan ng Diyos ay hindi nawawala.

V. Pagtugon sa mga Nagtatatwa sa Huling Araw (Responding to Deniers of the Last Day)

Sinasabi ng ilang tao: "Paano tayo bubuhayin pagkatapos nating maging alabok?" Ang sagot ay malinaw: Ang Siyang lumikha sa iyo sa unang pagkakataon mula sa wala, hindi ba Siya kayang ibalik ka muli? (At sinabi niya: "Sino ang magbibigay-buhay sa mga buto samantalang ang mga ito ay durog na?" Sabihin: **"Ang Siyang lumikha sa kanila sa unang pagkakataon ang magbibigay-buhay sa kanila, at Siya ang Ganap na Nakakaalam sa lahat ng paglikha."**) [Yasin: 78-79].

Ang muling paglikha ay mas madali kaysa sa pagpapasimula nito, at ang Allah na nagbigay-buhay sa lupa pagkatapos ng kamatayan nito ay may kakayahang buhayin ang mga tao pagkatapos ng kanilang kamatayan.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

7. Ano ang kahulugan ng Pananampalataya sa Tadhana (Qadar), mabuti at masama nito?

Ang kahulugan ng Pananampalataya sa Tadhana ay ang matatag na paniniwala ng isang Muslim na ang lahat ng nangyayari sa uniberso ay nagaganap sa pamamagitan ng **Kaalaman, Kalooban, Paglikha, at Pagmamarka ng Allah**, at walang anumang bagay ang lumalabas sa Kanyang Kalooban, maging ito ay kabutihan na Kanyang minamahal o kasamaan na Kanyang kinasusuklaman, ay dahil sa isang **karunungan** na Siya lamang ang nakakaalam.

I. Kahulugan ng Pananampalataya sa Tadhana (Meaning of Belief in Divine Decree - Qadar)

Ang Pananampalataya sa Tadhana ay nangangahulugang pagpapatunay sa **apat na antas** na hindi magiging ganap ang pananampalataya kung wala ang mga ito:

Ang Kaalaman (Al-Ilm): Ang paniniwala na alam ng Allah ang lahat bago ito mangyari, alam Niya ang nangyari, mangyayari, at ang hindi nangyari kung paano ito mangyayari kung naganap. {Hindi mo ba alam na ang Allah ay nakakaalam ng lahat ng nasa kalangitan at kalupaan? Katotohanan, iyan ay nasa Aklat. Katiyakan, iyan ay madali para sa Allah.} [Al-Hajj: 70].

Ang Pagsulat (Al-Kitabah): Isinulat na ng Allah ang mga tadhana ng lahat ng bagay sa *Al-Lawh Al-Mahfuz* (Ang Iningatang Tabla) limampung libong taon bago Niya nilikha ang mga kalangitan at lupa. Sinabi ni Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan): "Isinulat ng Allah ang mga tadhana ng mga nilalang limampung libong taon bago Niya nilikha ang mga kalangitan at lupa." (Iniulat ni Muslim).

Ang Kalooban (Al-Mashī'ah): **Ang lahat ng nangyayari sa uniberso ay nagaganap sa pamamagitan ng Kalooban ng Allah. Ang nais ng Allah ay nangyayari, at ang hindi Niya nais ay hindi mangyayari. {At hindi kayo nagnanais, maliban kung ninais ng Allah, ang Panginoon ng mga Mundo.} [At-Takwir: 29].**

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

Ang Paglikha (Al-Khalq): Ang Allah ang Tagapaglikha ng lahat ng bagay, kabilang ang mga gawa ng mga lingkod, mabuti man o masama, ngunit hindi Niya sila pinilit na gawin ito, kundi binigyan sila ng kalayaang pumili.

{At nilikha kayo ng Allah at ang inyong ginagawa.} [As-Saffat: 96].

II. Pagsasama ng Tadhana at Pagpili (Reconciling Qadar and Free Will)

Maaaring magtanong ang ilan: Kung itinakda na ng Allah ang lahat, ang tao ba ay sapilitan? Ang sagot: **Hindi**, ang tao ay **may pagpili** sa kanyang mga gawa at may pananagutan para sa kanila, ngunit ang kanyang pagpili ay nasa loob ng Kalooban ng Allah. Halimbawa: Tulad ng paglalakad mo sa isang daan na pinili mo nang malaya, ngunit ang daan na iyon ay nilikha ng Allah at itinakda ang pag-iral nito, kaya ang iyong pagpili ay hindi lumalabas sa Kaalaman o soberanya ng Allah.

Sabi ng Allah: {Katotohanan, ipinakita Namin sa kanya ang Daan, upang siya ay maging mapagpasalamat o maging mapaghimagsik.} [Al-Insan: 3].

Ibig sabihin, ipinaliwanag ng Allah ang dalawang daan, at hinayaan ang tao na malayang pumili, at pagkatapos ay hahatulan Niya siya nang makatarungan.

III. Kahulugan ng "Mabuti at Masama" (Meaning of "Good and Evil" in Qadar)

Ang mabuti at masama sa Tadhana ay hindi nangangahulugan na mahal ng Allah ang kasamaan, kundi nangangahulugan na ang dalawa ay itinakda ng Kapangyarihan at Karunungan ng Allah: Ang mabuti ay itinakda ng Allah bilang awa at biyaya. Ang masama ay itinakda bilang pagsubok, katarungan, parusa, o para sa isang karunungan na hindi natin alam.

Pag aaraya Para sa mga Pilipino

Halimbawa, ang sakit ay masama sa panlabas, ngunit maaari itong maging sanhi ng **pagpapatawad ng mga kasalanan** o pagbabalik ng tao sa kanyang Panginoon, kaya ito ay mabuti sa esensya.

{At marahil ay kinasusuklanan ninyo ang isang bagay, samantalang iyon ay mabuti para sa inyo; at marahil ay minamahal ninyo ang isang bagay, samantalang iyon ay masama para sa inyo. At ang Allah ay nakakaalam, at kayo ay hindi nakakaalam.} [Al-Baqarah: 216].

IV. Ang Karunungan ng Pananampalataya sa Tadhana (Wisdom of Believing in Qadar)

Ang pananampalataya sa Tadhana ay hindi lamang isang teoretikal na isyu, kundi mayroon itong malaking epekto sa kaluluwa at pag-uugali:

Nagbibigay ng **Kapayapaan**: Dahil alam ng naniniwala na ang dumating sa kanya ay hindi lilipas sa kanya, at ang lumipas sa kanya ay hindi darating sa kanya.

Nagdudulot ng **Pagpapakatiwala** (Tawakkul): Nagtatrabaho nang husto ang Muslim, at pagkatapos ay natutuwang tanggapin ang mga resulta dahil ito ay nasa kamay ng Allah.

Pinipigilan ang **Kayabangan**: Hindi siya nagiging mayabang sa tagumpay dahil alam niyang ang tagumpay ay mula sa Allah.

Nagpapatay ng **Pag-aalala**: Hindi siya nabubuhay sa pagsisisi sa nakaraan o takot sa hinaharap.

V. Pagtugon sa mga Tumututol sa Tadhana (Responding to Those Who Object to Qadar)

Mayroong magsasabi: "Kung ang lahat ay itinakda na, bakit tayo hahatulan ng Allah?" Ang sagot: Dahil binigyan ka ng Allah ng **kaisipan, pagpili, at kakayahan**, at nagpadala sa iyo ng mga Sugo at ipinaliwanag ang daan, kaya ang iyong pagpili ang nagtatakda ng iyong kapalaran. Ang Kaalaman ng Allah tungkol sa iyong mga kilos ay **hindi pumipilit** sa iyo na gawin ang mga ito, tulad ng pag-alam ng guro nang maaga sa tagumpay ng kanyang estudyante ay hindi nangangahulugan na pinilit niya itong magtagumpay.

Pag anyaya Para sa mga Pilipino

8. Ano ang kahihinatnan ng mga namatay bago sila naabot ng mensahe ng Islam? Ang Islam ay nagtatatag ng isang dakilang prinsipyo, na ang Allah ay hindi nagpaparusa sa sinuman maliban kung **ang katibayan ay naitatag sa kanila sa pamamagitan ng pagpapaliwanag at mensahe.** Ang Katarungan ng Diyos ay nag-uutos na ang mga hindi naabot ng *Da'wah* (pag-anyaya) sa una, o hindi nakakilala sa Islam nang tama, ay hindi hahatulan tulad ng mga nakakilala at tumanggi.

I. Katibayan mula sa Qur'an at Sunnah (Proof from the Qur'an and Sunnah)

Sabi ng Allah: {At hindi Kami kailanman magpaparusa hanggang hindi Kami nagpapadala ng Sugo.} [Al-Isra: 15]. Ito ay isang tahasang teksto na ang parusa ay hindi mangyayari maliban kung pagkatapos ng paghahatid at pagpapaliwanag.

At sinabi Niya: {Mga Sugo na tagapagbalita ng magandang balita at tagapagbigay babala, upang ang mga tao ay walang maging katwiran laban sa Allah pagkatapos ng mga Sugo.} [An-Nisa: 165] Ibig sabihin, upang walang sinuman ang makatwiranan sa Araw ng Pagkabuhay na muli na hindi siya naabot ng katibayan.

Naiulat sa isang *Sahih* (tumpak) na Hadith: Sinabi ni Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan): "Apat ang makikipagtalo sa Araw ng Pagkabuhay na muli: isang lalaking bingi, isang lalaking hangal, isang lalaking ulyanin, at isang lalaking namatay sa **Panahon ng Pagitan** (bago ipadala ang Propeta). Sasabihin ng bingi: 'Panginoon, dumating ang Islam ngunit wala akong naririnig...' Kukunin ng Allah ang pangako mula sa kanila na susundin Siya, at pagkatapos ay magpapadala Siya ng Sugo sa kanila na magsabi: 'Pumasok sa Apoy.' Ang sinumang pumasok dito, ito ay magiging malamig at mapayapa para sa kanya, at ang sinumang sumuway ay tiyak na papasok dito." (Iniulat ni Ahmad at Ibn Hibban) Ang kahulugan ng Hadith ay ang mga taong ito ay **susubukin** sa Araw ng Pagkabuhay na muli, at sila ay susubukin sa paraang angkop sa katarungan at karunungan ng Allah.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

II. Sino ang mga Saklaw ng Hatol na Ito? (Who is Covered by This Ruling?)

Ang mga namatay bago isinugo si Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan), at hindi naabot ng tamang mensahe mula sa langit.

Ang mga nabuhay pagkatapos ng pagkasugo ngunit **hindi kailanman naabot** ng panawagan ng Islam, tulad ng mga naninirahan sa malalayong lugar na hiwalay.

Ang mga naabutan ng **baluktot na larawan** tungkol sa Islam na hindi nagpapahintulot sa kanila na makilala ang katotohanan, dahil sa media, pagbaluktot, o kawalan ng katarungan. Ang lahat ng ito ay tinatawag ng mga iskolar na "**Ahl al-Fatrah**" (Ang mga Tao ng Panahon ng Pagitan), ibig sabihin, ang mga hindi naabot ng mensahe o hindi naabot nang malinaw.

III. Paninindigan ng mga Iskolar (The Scholars' Stance)

Nagkasundo ang karamihan ng mga iskolar na ang "**Ahl al-Fatrah**" ay **hindi parurusahan** hanggang sa sila ay masubok sa Araw ng Pagkabuhay na muli. Ang sinumang sumunod sa Allah sa pagsubok ay magtatagumpay at papasok sa Paraiso, at ang sinumang sumuway ay sasailalim sa parusa.

Sinabi ni Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah (Nawa'y kaawaan siya ng Allah): "Ang hindi naabot ng panawagan sa mundo ay susubukin sa Araw ng Pagkabuhay na muli. Ang sumunod ay papasok sa Paraiso, at ang sumuway ay papasok sa Impiyerno."

Ito ay naaayon sa ganap na katarungan at awa ng Allah, at hindi Siya nagdaraya sa sinuman kahit katumbas ng isang butil ng alikabok.

IV. Karunungan ng Hatol na Ito (Wisdom of This Ruling)

Dahil ang Allah ay **Makatarungan** at hindi nagdaraya sa sinuman: **{At ang iyong Panginoon ay hindi kailanman magsasalaula ng sinuman.} [Al-Kahf: 49]**. At dahil ang Allah ay **maawain** sa Kanyang mga lingkod, alam Niya kung sino ang tatanggap ng katotohanan kung naabot sila, at kung sino ang tatanggi, kaya't ginagantimpalaan Niya ang bawat isa nang may katarungan at karunungan.

At dahil ang pagsubok sa mundo ay sa pamamagitan ng **katibayan** at **pagpapaliwanag**, kaya't kung saan walang katibayan, ang pagsubok ay ipinagpaliban sa Araw ng Pagkabuhay na muli.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

V. Pagtugon sa Pag-aalinlangan “Kaya bakit pa kailangan ang Pag-anyaya (Da’wah)?” (Responding to the Doubt: “Why Do We Need Da’wah?”)

May magsasabi: “Kung ang mga hindi naabot ng mensahe ay susubukin, ano ang silbi ng *Da’wah*?” Ang sagot: Dahil ang *Da’wah* ay isang **dakilang awa**; ang sinumang naabot ng tamang mensahe sa mundo at nakakilala sa katotohanan at sumunod dito, ay makaliligtas sa parusa at papasok sa Paraiso mula sa simula, nang walang iba pang pagsubok sa Kabilang Buhay. Ngunit ang hindi naabot, ang kanyang kahihinatnan ay isa pang pagsubok na hindi natin alam kung paano, at maaaring may kahirapan at panganib dito. Kaya, ang *Da’wah* ay hindi lamang para alisin ang parusa, kundi para rin sa **paggabay at kaligayahan ng mga tao sa mundo at sa Kabilang Buhay**.

Konklusyon (Conclusion)

Ang namatay at hindi naabot ng mensahe ng Islam, at ang tamang katibayan ay hindi naitalaga sa kanya, ang kanyang hatol ay nasa Allah sa Araw ng Pagkabuhay na muli. Siya ay susubukin ng katarungan at awa ng Allah. Ang sumunod ay papasok sa Paraiso, at ang sumuway ay sasailalim sa parusa. Ngunit ang naabot ng mensahe at tumanggi nang may pagmamatigas, ang katibayan ay naitatag na sa kanya. **{At ang iyong Panginoon ay hindi nagdaraya sa mga lingkod.} [Fussilat: 46].**

9. Ano ang Kaligtasan (Salvation) sa Islam?

Ang Kaligtasan sa Islam ay nangangahulugang **makaligtas mula sa parusa ng Allah at makamit ang Kanyang kaluguran at ang Paraiso**. Ngunit nilinaw ng Islam na ang daan tungo sa Kaligtasan ay **hindi sa pamamagitan ng dugo o anumang tagapamagitan sa pagitan ng tao at ng kanyang Panginoon, kundi sa pamamagitan ng taos-pusong pananampalataya, mabuting gawa, at taos-pusong pagsisisi**. **{Kaya, ang sinumang gumawa ng kabutihan na kasinlaki ng isang butil ng alikabok ay makikita ito. At ang sinumang gumawa ng kasamaan na kasinlaki ng isang butil ng alikabok ay makikita ito.} [Az-Zalzalah: 7–8].**

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

I. Ang Konsepto ng Kaligtasan sa Islam (The Concept of Salvation in Islam)

Sa Islam, ang bawat tao ay **responsable para sa kanyang sarili at sa kanyang mga gawa**, hindi niya dinadala ang kasalanan ng iba at walang sinuman ang nagdadala ng kanyang mga kasalanan para sa kanya: **{At walang sinumang may pasanin ang magdadala ng pasanin ng iba.} [Al-An'am: 164].**

Nilikha ng Allah ang tao na **malaya, may pananagutan**, at binigyan siya ng kaisipan at kakayahang pumili, at pagkatapos ay nagpadala Siya ng mga Sugo upang ipaliwanag sa kanya ang tuwid na daan. **Ang sumunod ay naligtas, at ang sumuway ay sasailalim sa parusa.**

Kaya, ang Kaligtasan sa Islam ay **hindi isang random na regalo**, at hindi ito namamana sa pamamagitan lamang ng pananampalataya sa salita, kundi ito ay resulta ng **Awa at Katarungan ng Allah**, at ang taos-pusong paghahangad ng tao sa kabutihan at pagkatakot sa Diyos.

II. Pagkakaiba ng Islam at Kristiyanismo sa Kahulugan ng Kaligtasan (Difference Between Islam and Christianity in the Meaning of Salvation)

Sa umiiral na **doktrinang Kristiyano**, pinaniniwalaan na ang tao ay ipinanganak na may **orihinal na kasalanan**, at hindi siya makakaligtas dito maliban kung naniniwala siya na si Kristo ay ipinako sa krus bilang **pantubos** para sa sangkatauhan.

Ngunit sa Islam, ang ideyang ito ay **ganap na tinatanggi**, dahil ang Allah ay Makatarungan, hindi Siya nagpaparusa sa sinuman dahil sa kasalanan ng iba, at ang Kanyang Awa ay **hindi nangangailangan** ng isang Propeta na patayin o ipako sa krus upang mapatawad ang mga tao. Sabi ng Allah: **{Ang bawat kaluluwa ay nakatali sa kung ano ang kanyang kinita, maliban sa mga tao sa kanan (mga taga-Paraiso).} [Al-Muddaththir: 38-39].**

Ang mga kasalanan ay pinatatawad sa pamamagitan ng **taos-pusong pagsisisi**, hindi sa pamamagitan ng dugo. Sabi ng Allah: **{Sabihin: "O Aking mga lingkod na nagmalabis laban sa kanilang mga sarili (nagkasala), huwag kayong mawalan ng pag-asa sa Awa ng Allah. Katotohanan, pinatatawad ng Allah ang lahat ng kasalanan. Katotohanan, Siya ang Mapagpatawad, ang Napaka-maawain."} [Az-Zumar: 53].**

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

10. Bakit ang Islam ang Relihiyon ng Katotohanan?

Ang Islam ay ang Relihiyon ng Katotohanan dahil ito ay nakatayo sa isang malinaw na pundasyon ng **Banal na Paghahayag, malusog na Katwiran, at likas na Kalikasan ng Tao**. Ito ay hindi isang relihiyon na gawa ng tao o isang limitadong pilosopiya ng tao, kundi ito ang **Pangwakas na Mensahe** na ipinadala ng Allah upang gabayan ang lahat ng tao, kalakip ang mga **katibayan ng kaisipan at tradisyon** na nagpapatunay ng katapatan nito.

Ang Islam ay nagpapahayag na ang Allah ay **lisa lamang**, walang katambal, Siya ang Tagapaglikha at Tagapamahala ng uniberso, walang anumang katulad Niya, hindi Siya nangangailangan ng anak o tagapamagitan sa pagitan Niya at ng Kanyang mga nilikha. Ang paniniwalang ito sa **Tawhid (Kaisahan)** ay ang **pinakadalisay na anyo** ng pagkilala sa Allah; ito ay nagpapataas sa Tagapaglikha mula sa mga katangian ng tao, at nagpapalaya sa tao mula sa pagsamba sa anumang nilikha, sistema, o tao.

Ang Qur'an – na siyang unang pinagmulan sa Islam – ay **pinangalagaan** ng Allah mula noong ito ay ibinaba hanggang ngayon, **hindi ito binago o sinira**. Ito ay isang katotohanan na kinikilala ng mga matuwid mula sa iba pang relihiyon; bawat titik dito, na binibigkas ngayon, ay binibigkas din noong mahigit labing-apat na siglo na ang nakalipas, sa **iisang wika at iisang teksto**. Ang taglay nito na **himala ng wika, agham, at batas** ay nagpapahiwatig na ito ay Salita ng Allah, imposible para sa isang taong hindi marunong bumasa at sumulat tulad ni Muhammad ﷺ na makagawa ng katulad nito sa isang bansang kilala sa retorika at kagandahan ng pananalita.

Ang Islam ay umaayon din sa **Katwiran at Likas na Kalikasan**. Hindi nito hinihiling sa tao na maniwala sa isang bagay na **sumasalungat sa katwiran**, ni sumamba sa isang Diyos na nagkatawang-tao o isang Diyos na namatay upang magpatawad ng mga kasalanan. Bagkus, itinuturo nito na ang daan patungo sa Allah ay sa pamamagitan ng **pananampalataya at mabubuting gawa**, at ang bawat tao ay responsable para sa kanyang pagpili, hindi nagdadala ng kasalanan ng iba, at makakamit lamang ang kaligtasan sa pamamagitan ng taos-pusong pagsisisi at katapatan.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Isa sa mga palatandaan ng katapatan nito ay ang pagiging isang **kumpletong relihiyon** na nag-uugnay sa kaluluwa, kaisipan, at katawan. Ito ay nagtuturo sa tao kung paano sumamba sa kanyang Panginoon, kung paano ituring ang kanyang sarili at ang mga tao, at kung paano bumuo ng isang lipunan na nakabatay sa **katarungan at habag**. Hindi nito hinihiwalay ang relihiyon sa buhay, bagkus ginagawang **kasama sa pagsamba ang bawat kilos** na nagmumula sa isang mabuting intensyon.

Bukod pa rito, ang Islam ay isang **makatotohanan at balanse** na relihiyon, na pinagsasama ang pananampalataya sa mga bagay na hindi nakikita at ang pagkilos ayon sa mga sanhi, ang pagsamba sa Allah at ang paglilingkod sa tao, ang habag at ang pagiging matatag, ang kalayaan at ang disiplina. Ang kasaysayan nito ay nagpatunay na binago nito ang buhay ng buong mga bansa mula sa **kamangmangan at kawalan ng katarungan** tungo sa **kaalaman at katarungan**, nang walang espirituwal na pamimilit o kolonisasyon, kundi sa pamamagitan ng mabuting halimbawa at argumento.

Kaya, ang Islam ay ang Relihiyon ng Katotohanan dahil pinagsasama nito ang **katapatan ng pinagmulan, kaligtasan ng ideya, at pagiging kumpleto ng patnubay**. Hindi ito sumasalungat sa katwiran, hindi ito lumalabag sa likas na kalikasan, at hindi nito binabago ang mga kahulugan ng mga naunang relihiyon, bagkus **pinagsasama ang mga ito at itinatama ang mga nasira na**.

Ang Allah na Kataas-taasan ay nagsabi: **{Siya ang nagpadala sa Kanyang Sugo ng patnubay at ang Relihiyon ng Katotohanan, upang gawin itong mananaig sa lahat ng relihiyon, kahit na kinasusuklanan ito ng mga nagtatambal.}**
[At-Tawbah: 33].

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

BAHAGI II: MGA TANONG TUNGKOL SA QUR'AN AT MGA PROPETA

(Questions About the Qur'an and Prophets)

1. Sino si Propeta Muhammad ﷺ?

Si Propeta Muhammad ﷺ ang **huling Propeta at Sugo** na ipinadala ng Allah sa sangkatauhan, ipinadala Niya siya bilang **habag sa buong sansinukob** upang tapusin ang landas ng patnubay na sinimulan ng mga Propeta bago sa kanya. Siya ay ipinanganak sa **Makkah Al-Mukarramah** noong humigit-kumulang 570 AD sa tribong Quraysh, at lumaki siyang **ulila**, ngunit ang Allah ang nag-alaga sa kanya, kaya siya ay naging halimbawa ng katapatan at pagiging mapagkakatiwalaan, hanggang sa siya ay nakilala sa kanyang mga tao bilang "**As-Sadiq Al-Amin**" (Ang Tapat, Ang Mapagkakatiwalaan).

Si Muhammad ﷺ ay **hindi naghahanap ng karangalan o kapangyarihan**, kundi ang kanyang puso ay nakatuon sa Allah, **nagninilay sa sansinukob** at sa Katotohanan. Sa edad na apatnapu, ang paghahayag ay bumaba sa kanya sa kweba ng Hira, at iniutos sa kanya ng Allah na tawagin ang mga tao na **sambahin ang Allah lamang** at iwanan ang pagsamba sa mga nilikha, kaya nagsimula ang kanyang misyon na nagpabago sa takbo ng kasaysayan.

Si Muhammad ﷺ ay **hindi nagdala ng bagong relihiyon**, at hindi niya inimbento ang Islam, kundi dumating upang **kumumpleto sa mga mensahe** ng mga Propeta bago sa kanya. Ang Islam ay ang relihiyon ng lahat ng mga Propeta mula kay Adan hanggang kina Nuh (Noe), Ibrahim (Abraham), Musa (Moises), at Isa (Hesus), sumakanila nawa ang kapayapaan, lahat sila ay nanawagan sa **pagsamba sa Allah lamang** at pagsunod sa Kanya. Ang Allah na Kataas-taasan ay nagsabi: {Katotohanan, ang Relihiyon sa paningin ng Allah ay ang Islam.} [Ali 'Imran: 19]. Ibig sabihin, ang mensahe ng Islam ay **pagpapatuloy ng iisang katotohanan** na ipinadala ng Allah sa sangkatauhan sa iba't ibang panahon.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Ang panawagan ni Propeta Muhammad ﷺ ay isang panawagan sa **katarungan at habag**, upang buhayin ang likas na kalikasan, alisin ang kawalan ng katarungan, at palayain ang tao mula sa pagkaalipin sa mga tao at pagnanasa. Sa landas na iyon, hinarap niya ang pananakit at pagtanggì, ngunit siya ay **nagtiis at nagpatawad**, hanggang sa tinulungan siya ng Allah at nanaig ang kanyang relihiyon. Nang pumasok siya sa Makkah bilang mananakop, hindi siya naghiganti, kundi sinabi niya sa mga nanakit sa kanya: "Umalis kayo, sapagkat kayo ay pinalaya na."

Namatay si Propeta Muhammad ﷺ sa Madinah matapos **makumpleto ang paghahatid ng mensahe** at maisakatuparan ang tiwala. Iniwan niya sa sangkatauhan ang isang **walang-hanggang Qur'an** at isang **nagniningning na Sunnah** na gumagabay sa lahat ng nagnanais na malaman ang Katotohanan.

Si Muhammad ﷺ ang **huwaran ng sangkatauhan**, at ang **Selyo ng mga Propeta** na sa pamamagitan niya ay pinagsama-sama ng Allah ang pagiging perpekto ng lahat ng mga mensahe, upang ang Islam ay manatili pagkatapos niya bilang **liwanag** na gumagabay sa sangkatauhan hanggang sa Araw ng Pagkabuhay na muli.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

2. Ano ang pagkakaiba sa pagitan ni Propeta Muhammad ﷺ at Propeta Isa (Hesus) (Sumakanila nawa ang Kapayapaan)?

Sina Propeta Muhammad ﷺ at Propeta Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay parehong **marangal na Sugo** mula sa Allah, bawat isa ay dumating na may mensahe ng patnubay para sa mga tao, ngunit may mga pagkakaiba sa **katangian ng mensahe, panahon, at katayuan** na itinalaga ng Allah sa bawat isa sa kanila.

Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay isa sa **Ulu al-Azm (Ang mga may Matibay na Kalooban)** sa mga Sugo, ipinadala siya ng Allah sa **Anak ni Israel** matapos silang lumihis at sirain ang Torah. Ibinaba Niya sa kanya ang Ebanghelyo (Injil), na nag-aanyaya sa kanila na sambahin ang Allah lamang at itama ang kanilang mga paglihis. Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) **ay ipinanganak mula sa isang ina nang walang ama**, si Birhen Maryam (Maria), sa isang **himala** ng Diyos na nagpapahiwatig ng kapangyarihan ng Allah, at siya ay isang **palatandaan** para sa mga tao at isang awa para sa sansinukob. Sinuportahan siya ng Allah ng mga **himala** tulad ng pagbuhay ng patay at pagpapagaling ng mga bulag at may ketong sa Kanyang kapahintulutan, ngunit **hindi niya inangkin ang pagka-Diyos**, bagkus sinabi niya: **{Katotohanan, ang Allah ay aking Panginoon at inyong Panginoon, kaya sambahin ninyo Siya.}** [Maryam: 36].

Tungkol naman kay Propeta Muhammad ﷺ, siya ang **Selyo ng mga Propeta** at **Sugo**, ipinadala siya ng Allah sa **buong sangkatauhan**, hindi lamang sa isang partikular na bansa tulad ng mga Propeta bago sa kanya. Ibinaba ng Allah sa kanya ang **Banal na Qur'an**, ang walang-hanggang Aklat na Kanyang sinigurong pananatilihin, at ginawa Niyang ang kanyang mensahe ang **pangwakas** na nagtatama sa lahat ng nasira noon, at pinagsasama ang **diwa ng pananampalataya** na dinala ng lahat ng mga Propeta.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Si Propeta Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay ipinadala sa isang **limitadong panahon** para sa Anak ni Israel, habang si Muhammad ﷺ ay ipinadala sa **buong sangkatauhan hanggang sa Araw ng Pagkabuhay na muli**, kaya sinabi ng Allah: **{At hindi ka Namin isinugo maliban bilang tagapagbalita ng magandang balita at tagapagbigay babala sa lahat ng tao.} [Saba: 28].**

Bukod pa rito, si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) **ay hindi pinatay at hindi ipinako sa krus** tulad ng inaangkin ng ilan, kundi iniligtas siya ng Allah at **itinanghal sa Kanya**, tulad ng sinabi ng Allah:

{At hindi nila siya pinatay at hindi nila siya ipinako sa krus, kundi ipinakita sa kanila ang isang kahalili na kawangis niya... Bagkus itinaas siya ng Allah sa Kanyang sarili.} [An-Nisa: 157-158].

Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay **babalik muli** sa katapusan ng panahon upang sirain ang krus, patayin ang Dajjal (Anti-Kristo), at **mamuno nang may katarungan ayon sa Sharia** (Batas) ni Muhammad ﷺ, bilang pagpapatunay sa kaisahan ng Banal na Relihiyon at na ang Islam ang **konklusyon ng mga mensahe**.

Kaya, si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay isang marangal na Sugo mula sa Ulu al-Azm, na naghahatid mula sa Allah, at si Muhammad ﷺ ang **Selyo ng mga Sugo**, na sa pamamagitan niya ay **nakumpleto** ng Allah ang Banal na Mensahe para sa buong sangkatauhan. Pareho silang **tunay na Propeta**, ngunit si Muhammad ﷺ ang siyang **itinapos** ang pagkapropeta, at sa pamamagitan niya nakumpleto ang liwanag ng patnubay.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

3. Sino si Isa (Hesus) sa Islam?

Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay isa sa **pinakadakilang Propeta at Sugo** ng Allah, at isa sa **Ulu al-Azm** (Ang mga may Matibay na Kalooban) na itinalaga ng Allah ng malalaking mensahe upang gabayan ang sangkatauhan. Siya ay binanggit sa Qur'an ng maraming beses nang may **malaking paggalang at pagpapahalaga**, at itinuturing na isa sa mga Propeta na may espesyal na katayuan sa Islam.

Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay **ipinanganak sa pamamagitan ng isang himala ng Diyos nang walang ama**, nang hipan ng Allah ang Kanyang Espiritu kay Birhen Maryam (Maria) na dalisay. Ang Allah ay nagsabi:

{Si Al-Masih, si Isa na anak ni Maryam, ay Sugo lamang ng Allah, at ang Kanyang Salita na Kanyang inihulog kay Maryam, at isang Espiritu mula sa Kanya.} [An-Nisa: 171]. Ang kanyang pagsilang ay isang **palatandaan** na nagpapahiwatig ng kapangyarihan ng Allah, tulad ni Adan na nilikha nang walang ama at ina, nilikha ng Allah si Isa na may ina ngunit walang ama, upang maging katibayan na **"Kapag Siya ay nagpasiya ng isang bagay, sinasabi Niya lamang dito: 'Mangyari!' at ito ay mangyayari."** [Al-Baqarah: 117].

Ipinadala siya ng Allah sa **Anak ni Israel** matapos silang lumihis mula sa Sharia (Batas) ni Musa (Moises). Nanawagan siya sa kanila na **sambahin ang Allah lamang**, at sa pagsisisi, habag, at paggawa ng mabuti. Sinuportahan siya ng Allah ng mga **himala**: pinagaling niya ang mga bulag at may ketong, binuhay ang mga patay sa kapahintulutan ng Allah, at ipinaalam sa mga tao ang kanilang kinakain at ang kanilang iniimbak sa kanilang mga bahay.

Ngunit marami sa kanyang mga tao ang **tumanggi** sa kanya at nagtangkang patayin siya, kaya iniligtas siya ng Allah at **itinanghal sa Kanya**, tulad ng sinabi ng Allah: {**At hindi nila siya pinatay at hindi nila siya ipinako sa krus, kundi ipinakita sa kanila ang isang kahalili na kawangis niya... Bagkus itinaas siya ng Allah sa Kanyang sarili.**} [An-Nisa: 157-158].

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Ang Islam ay nagtuturo sa atin na si Isa ay **isang lingkod at Sugo ng Allah, hindi anak ng Allah o isang Diyos**. Siya ay isang pinarangalang tao na pinili ng Allah para sa Kanyang mensahe, tulad ng pagpili Niya kina Muhammad, Musa, Ibrahim, at lahat ng iba pang Propeta.

Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay **babalik muli** sa katapusan ng panahon bago ang Araw ng Pagkabuhay na muli, upang sirain ang krus, patayin ang Dajjal, at **mamuno sa ilalim ng Sharia ng Islam** na dinala ni Muhammad ﷺ, pagkatapos ay mamamatay siya tulad ng tao at ililibing sa mundo.

Kaya, ang **pananampalataya kay Isa** (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay bahagi ng paniniwala ng Muslim, naniniwala tayo sa kanya tulad ng paniniwala natin sa lahat ng mga Propeta ng Allah, at mahal na mahal natin siya, ngunit **sinasamba natin ang Allah** na nagpadala sa kanya, at hindi siya, tulad ng sinabi ng Allah: {Katotohanan, ang Allah ay aking Panginoon at inyong Panginoon, kaya sambahin ninyo Siya. Ito ang tuwid na daan.}

[Ali 'Imran: 51].

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

4. Naniniwala ba ang mga Muslim na si Isa ay ang Allah o ang Anak ng Allah?

Hindi, ang mga Muslim ay **hindi naniniwala** na si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay ang Allah o ang Anak ng Allah, bagkus ay naniniwala sila na siya ay isang **marangal na Propeta, lingkod at Sugo ng Allah**, ipinadala upang gabayan ang Anak ni Israel sa **pagsamba sa Allah lamang**, na walang katambal.

Ang Islam ay **lubos na tumatanggi** sa ideya na may anak ang Allah, dahil ang Allah na Kataas-taasan ay **dalisay** mula sa mga katangian ng mga nilikha, Siya ang lumikha sa lahat at hindi nangangailangan ng anak o kasosyo. Ang Allah ay nagsabi: **{Hindi Siya nagkaanak at hindi rin ipinanganak. At wala Siyang katulad, kahit isa.} [Al-Ikhlās: 3-4].**

Tungkol naman kay Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan), siya ay isang **tao** na nilikha tulad ng lahat ng tao, kumakain siya ng pagkain at naglalakad sa mga pamilihan, tulad ng sinabi ng Allah na Kataas-taasan: **{Si Al-Masih, anak ni Maryam, ay Sugo lamang; sumakanya na ang mga Sugo bago pa sa kanya. At ang kanyang ina ay isang mapagpatunay; silang dalawa ay kumakain ng pagkain.} [Al-Ma'idah: 75].**

Ang Allah na Kataas-taasan ang **Tagapaglikha** na hindi katulad ng sinuman sa Kanyang mga nilikha, habang si Isa ay isang pinarangalang nilikha na ipinadala ng Allah na may dakilang mensahe. Si Isa mismo ay **nagpatunay sa Qur'an** na siya ay isang lingkod ng Allah at hindi isang Diyos, kung saan sinabi niya: **{Katotohanan, ang Allah ay aking Panginoon at inyong Panginoon, kaya sambahin ninyo Siya. Ito ang tuwid na daan.} [Maryam: 36].**

Kaya, inilalagay ng Islam ang mga bagay sa tamang lugar: Si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay isang minamahal na Propeta sa mga Muslim, ngunit ang **pagsamba ay para lamang sa Allah**, na Siyang nagpadala sa kanya at nagpadala sa lahat ng mga Propeta, at wala Siyang katambal sa pagka-Diyos o sa paglikha.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

5. Ano ang paninindigan ng Islam tungkol sa doktrina ng Pagpapako sa Krus at Pagtubos?

Ang mga Muslim ay **hindi naniniwala** sa doktrina ng Pagpapako sa Krus at Pagtubos tulad ng umiiral sa Kristiyanismo, dahil nakikita nila na **hindi ito naaayon sa katarungan** ng Allah o sa Kanyang **karunungan**, at hindi naaayon sa dinala ng lahat ng mga Propeta ng panawagan sa Tawhid (Kaisahan) at personal na pananagutan para sa kasalanan.

Ang Qur'an ay **malinaw na nagpapahayag** na si Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) ay **hindi pinatay at hindi ipinako sa krus**, kundi iniligtas siya ng Allah at itinanghal sa Kanya, sinabi ng Allah:

{At hindi nila siya pinatay at hindi nila siya ipinako sa krus, kundi ipinakita sa kanila ang isang kahalili na kawangis niya... Bagkus itinaas siya ng Allah sa Kanyang sarili.} [An-Nisa: 157-158].

Ang kahulugan ng talatang ito ay ang Allah ay nagbigay ng wangis ni Isa sa ibang tao, kaya inakala ng mga Hudyo na ipinako na nila siya, samantalang itinaas ng Allah si Isa sa Kanya nang buhay, bilang pag-iingat at pagpaparangal sa kanya.

Tungkol naman sa ideya ng **Pagtubos**, ibig sabihin, ipinadala ng Allah ang Kanyang Anak – luwalhatiin Siya mula roon – upang patayin bilang **pantubos** para sa mga kasalanan ng tao, ang ideyang ito ay **lubos na tinatanggi** sa Islam, dahil ang Islam ay nakabatay sa prinsipyo ng katarungan at **indibidwal na pananagutan**, tulad ng sinabi ng Allah na Kataas-taasan: **{At walang sinumang may pasanin ang magdadala ng pasanin ng iba.} [Al-An'am: 164],**

ibig sabihin, walang sinuman ang nagdadala ng kasalanan ng iba.

Ang bawat tao ay responsable para sa kanyang gawa, at tinatanggap ng Allah ang **pagsisipi** mula sa Kanyang mga lingkod **nang direkta, nang walang pamamagitan o dugo**. Ang Allah ay nagsabi: **{Sabihin: "O Aking mga lingkod na nagmalabis laban sa kanilang mga sarili (nagkasala), huwag kayong mawalan ng pag-asa sa Awa ng Allah. Katotohanan, pinatatawad ng Allah ang lahat ng kasalanan."} [Az-Zumar: 53].**

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

Kaya, sa pananaw ng Islam, si Isa ay hindi ipinako sa krus, hindi pinatay, at ang sangkatauhan ay hindi nangangailangan ng pagtubos sa pamamagitan ng kanyang dugo, dahil ang Allah ay makatarungan at maawain, pinapatawad Niya ang mga nagsisisi at naniniwala sa Kanya, nang hindi pinaparusahan ang isang inosente sa halip na isang nagkasala. Ang kapatawaran sa Islam ay hindi nagmumula sa pagpapako sa krus, kundi mula sa pagsisisi, pananampalataya, at mabubuting gawa.

6. Naniniwala ba ang mga Muslim kay Buddha?

Ang mga Muslim ay hindi naniniwala kay Buddha bilang isang Propeta o isang Diyos, at hindi sila sumusunod sa kanyang mga turo sa relihiyon, dahil ang Islam ay nakabatay sa Tawhid (Kaisahan) ng Allah na lisa lamang, na walang katambal. Samantala, ang mga turo ng Budismo – tulad ng umiiral ngayon – ay hindi nakabatay sa paniniwala sa isang Lumikhang Diyos, kundi sa isang pilosopiya at etikal na pag-uugali upang makamit ang panloob na kapayapaan.

Gayunpaman, ang Islam ay nag-uutos ng katarungan at pagiging patas, kaya hindi ito nangungutya sa mga tagasunod ng anumang relihiyon, kundi inaanyayahan sila nang may karunungan at mabuting payo. Ang Allah ay nagsabi: {Manawagan ka sa landas ng iyong Panginoon nang may karunungan at mabuting pangangaral.} [An-Nahl: 125].

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

Si Buddha ay maaaring orihinal na isang matalinong tao na nanawagan sa moralidad o pag-iwan sa mga pagnanasa, ngunit **walang katibayan sa Paghahayag** (Qur'an o Sunnah) na nagpapatunay na siya ay isang Propeta mula sa Allah. Kung siya ay isang Propeta, ipapaliwanag sana ng Allah iyon tulad ng pagpapaliwanag Niya sa mga pangalan ng iba pang mga Propeta.

Ang pananampalataya sa Islam ay limitado sa mga Propeta na **tunay na ipinadala** ng Allah at ipinaalam sa atin, at ang pinakadakila sa kanila ay sina: Nuh, Ibrahim, Musa, Isa, at Muhammad ﷺ.

Paglalahat: Ang mga Muslim ay nagpaparangal sa lahat ng tao, at naniniwala na ang Allah ay nagpadala ng mga Sugo sa bawat bansa, ngunit **hindi sila naniniwala na si Buddha ay isang Propeta, at hindi nila siya sinasamba**, dahil ang pagsamba sa Islam ay para lamang sa Allah, hindi para sa nilalang, hindi para sa idolo, at hindi para sa tao, gaano man kalaki ang kanyang karunungan.

7. Sino ang sumulat ng Qur'an kung ang Propeta ﷺ ay hindi marunong bumasa at sumulat?

Si Propeta Muhammad ﷺ ay isang Ummi (hindi marunong bumasa at sumulat), na nangangahulugang **hindi siya marunong bumasa o sumulat**. Sa katunayan, ito ay **hindi isang kakulangan, kundi isang himala** na nagpapatunay na ang Qur'an ay mula sa Allah at hindi salita ng tao. Ang Qur'an ay isang Aklat na nasa **pinakamataas na antas** ng retorika, agham, at katumpakan. Naglalaman ito ng batas, karunungan, at mga balita ng **hindi nakikita** na walang nakakaalam sa panahon ng Propeta. Kung gayon, paano magmumula ang katulad nito sa isang taong hindi tinuruan ng pagbabasa at pagsulat?

Ang Allah na Kataas-taasan **mismo** ang nagpaliwanag nito sa Qur'an, sinabi Niya: {At hindi ka nakakabasa ng anumang Aklat bago nito, at hindi ka sumulat nito ng iyong kanang kamay, kung gayon, nag-aalinlangan sana ang mga nagpapasama.} [Al-Ankabut: 48]. Ibig sabihin: O Muhammad, hindi ka nagbasa ng anumang aklat noon, at hindi ka sumulat ng anuman gamit ang iyong

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

kamay, upang hindi mag-alinlangan ang mga tao at sabihin na kinopya mo ang Qur'an mula sa mga naunang aklat.

Kung gayon, **sino ang sumulat ng Qur'an? Ang Sagot:** Ang Qur'an ay **Salita ng Allah** na ipinadala Niya sa Kanyang Propeta Muhammad ﷺ sa pamamagitan ni Jibril (Anghel Gabriel) (Sumakanila nawa ang Kapayapaan), at ang Propeta ay **naghahatid** nito ayon sa kanyang narinig mula kay Jibril, pagkatapos ay ang **mga kasamahan na marunong bumasa at sumulat** (tulad nina: Zayd ibn Thabit, Ali ibn Abi Talib, Ubayy ibn Ka'b, at iba pa, nawa'y kalugdan sila ng Allah) ang **nagsulat** nito noong nabubuhay pa siya.

Si Propeta Muhammad ﷺ ay **nagrerepaso** ng bumabang Qur'an kasama si Jibril bawat taon, at sa huling taon ng kanyang buhay, nagrepaso siya ng dalawang beses, bilang pagpapatunay ng pagkakumpleto nito. Pagkatapos ng kanyang kamatayan, **tinipon** ng mga kasamahan ang Qur'an sa isang *Mushaf* (Aklat) sa panahon ni Abu Bakr As-Siddiq, pagkatapos ay **kinopya** ito sa panahon ni Uthman ibn Affan at ipinamahagi sa mga sentro ng Islam.

Kaya, si Propeta Muhammad ﷺ ay **hindi "nagsulat"** ng Qur'an, kundi **naghahatid** nito ayon sa ipinahayag sa kanya, at ito ay isa sa pinakadakilang katibayan ng kanyang katapatan, dahil imposibleng ang isang taong hindi marunong bumasa at sumulat, at hindi nag-aral mula sa sinuman, ay makagawa ng isang Aklat na gumagabay sa sangkatauhan, nagpapabago sa kasaysayan, at nananatiling himala sa wika, retorika, at batas hanggang ngayon.

Pag aaraya Para sa mga Pilipino

8. Kumuha ba ang Islam o ang Qur'an ng mga kuwento mula sa Ebanghelyo

(Injil)? Ang Qur'an ay hindi kinuha mula sa Ebanghelyo (Injil) o anumang naunang aklat, kundi ito ay bagong paghahayag mula sa Allah, na dumating upang magpatunay sa kung ano ang nauna rito at magtama sa kung ano ang nasira.

Ang Qur'an mismo ang nagpaliwanag ng katotohanang ito sa salita ng Allah na Kataas-taasan: {At ibinaba Namin sa iyo ang Aklat nang may katotohanan, nagpapatunay sa kung ano ang nauna rito sa Aklat, at tagapagbantay sa ibabaw nito.} [Al-Ma'idah: 48].

Ibig sabihin: Ibinaba ng Allah ang Qur'an upang kumpirmahin ang pinagmulan ng mga naunang mensahe (tulad ng Tawhid, pananampalataya sa Allah, at Muling Pagkabuhay) at upang maging sanggunian na humahatol sa mga nauna rito, at nagbubunyag ng mga pagbaluktot na pumasok sa mga ito.

Ang mga karaniwang kuwento sa pagitan ng Qur'an, Torah, at Ebanghelyo – tulad ng kuwento nina Nuh, Musa, Ibrahim, at Isa – ay hindi kinopya o inulit, kundi sila ang parehong makasaysayang katotohanan na talagang nangyari, dahil ang kanilang pinagmulan ay iisa: ang Allah (Luwalhati at Kataas-taasan). Ngunit ang pagkakaiba ay ang binanggit sa Qur'an ang tamang pormula at dinalisay mula sa mga pagbaluktot ng tao na pumasok sa mga naunang aklat sa paglipas ng mga siglo.

Ang katibayan ng kaisipan ay si Propeta Muhammad ﷺ ay hindi marunong bumasa at sumulat, at hindi siya nag-aral mula sa sinumang may Aklat, tulad ng sinabi ng Allah: {At hindi ka nakakabasa ng anumang Aklat bago nito, at hindi ka sumulat nito ng iyong kanang kamay, kung gayon, nag-aalinlangan sana ang mga nagpapasama.} [Al-Ankabut: 48].

Imposibleng kinopya niya mula sa Torah o Ebanghelyo samantalang hindi siya nagbabasa ng mga ito, at ang mga aklat na ito ay hindi magagamit sa mga Arabo sa Makkah sa kanilang wikang Arabe.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Bukod pa rito, ang **mga kuwentong Qur'an ay naiiba sa kahulugan at layunin** mula sa mga salaysay sa mga naunang aklat. Hindi nito isinasalaysay ang mga pangyayari para lamang sa makasaysayang paglalahad, kundi para sa **aral at edukasyon sa pananampalataya**. Halimbawa: Ang kuwento ni Yusuf (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) sa Qur'an ay dumating nang kumpleto sa isang kabanata, nagdadala ng aral sa pagtitiyaga at kalinisang-puri, samantalang sa Torah ito ay isinalaysay sa ibang estilo at may mga detalye na hindi naaangkop sa katayuan ng mga Propeta.

Kaya, **ang katotohanan ay ang Islam ay hindi kinuha mula sa Ebanghelyo**, kundi nagmula sa **parehong Banal na Pinagmulan** na nagpadala ng Ebanghelyo at Torah, ngunit dumating upang **ibalik ang pinagmulan ng relihiyon** sa orihinal nitong kadalisayan: pagsamba sa Allah lamang nang walang katambal, at pagtatama sa lahat ng naligaw ng tao sa paglipas ng panahon.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

9. Binanggit ba si Propeta Muhammad ﷺ sa Bibliya?

At saan? Oo, si Propeta Muhammad ﷺ ay binanggit sa Bibliya, ngunit sa paraan ng hula at pagtukoy, hindi sa malinaw na pangalan, dahil ang mga naunang aklat ay hindi napanatili nang lubusan tulad ng ipinadala ng Allah, kaya nagkaroon ng pagbaluktot at pagpapalit sa paglipas ng panahon, tulad ng sinabi ng Allah na Kataas-taasan: **{Kanilang binabaluktot ang mga salita mula sa kanilang kinalalagyan.} [An-Nisa: 46].**

Gayunpaman, may nananatili pa ring **malinaw na mga pagtukoy** na nagpapahiwatig sa huling Propeta ﷺ, na maaaring pag-aralan ng sinumang matuwid na mananaliksik sa liwanag ng orihinal na mga teksto. Narito ang pinakamahalagang lugar kung saan binanggit ang mga hula tungkol sa kanya:

Una: Sa Torah (Deuteronomio 18:18)

“Aking igigising sa kanila ang isang propeta mula sa gitna ng kanilang mga kapatid, na gaya mo; at Aking ilalagay ang Aking mga salita sa kanyang bibig, at sasalitaan niya sila ng lahat ng Aking ipag-uutos sa kanya.” Ang tekstong ito ay sinabi ng Allah kay Propeta Musa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan), at nangako Siya na magpapadala ng isang Propeta **“mula sa gitna ng kanilang mga kapatid”** – ibig sabihin, mula sa **angkan ni Isma'il** (Ismael), mga kapatid ng Anak ni Israel – dahil ang Anak ni Israel ay mga inapo ni Ya'qub (Jacob), anak ni Ishaq (Isaac), at ang mga anak ni Isma'il ay mga inapo ni Isma'il, ang kanyang kapatid. Si Muhammad ﷺ ay nagmula sa **angkan ni Isma'il**.

Ang kasabihan na “Aking ilalagay ang Aking mga salita sa kanyang bibig” ay isang **tumpak na pagtukoy** na si Propeta Muhammad ﷺ ay tumanggap ng **direktang paghahayag** mula kay Jibril (Gabriel) at pagkatapos ay **binibigkas** ito sa mga tao, nang hindi siya sumusulat o nagbabasa, at ito ay isang katangian nina Musa at Muhammad (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) pareho.

Pangalawa: Sa Ebanghelyo ni Juan (Kabanata 14, 15, 16)

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Si Al-Masih (Ang Mesiyas) Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan) **ay maraming beses nagbanggit tungkol sa pagdating ng "Paraclete" o "Faraklit"** (sa Griyego: Parakletos), na nangangahulugang **Mang-aaliw, o Pinuri na Propeta**, o ang **ipinadala pagkatapos ko**. Sinabi ni Hesus sa Juan 16:13: "Datapuwa't pagdating niya, ang Espiritu ng katotohanan, ay papatnubayan niya kayo sa buong katotohanan: sapagka't hindi siya magsasalita ng mula sa kaniyang sarili; kundi ang anomang kaniyang marinig, ay siyang sasalitain niya." Ang paglalarawang ito **ay hindi angkop** sa "Banal na Espiritu" (tulad ng iniisip ng ilan), dahil ang Banal na Espiritu ay naroroon na bago at pagkatapos ni Kristo, ngunit ang "darating pagkatapos ko" na ito ay isang **tao** na ipinadala mula sa Allah, nakikinig sa paghahayag at nagsasalita ayon dito, ibig sabihin, isang bagong Propeta, at ang katangiang ito **ay angkop lamang kay Muhammad ﷺ**.

Ang salitang Griyegong Parakletos ay napakalapit sa kahulugan ng Periclytos, na nangangahulugang "**Ahmad**" o "**Ang Pinuri**", na siya ring pangalang binanggit sa Qur'an:

{At nang si Isa na anak ni Maryam ay nagsabi: "O Anak ni Israel, katotohanan, ako ay Sugo ng Allah sa inyo, na nagpapatunay sa kung ano ang nauna sa akin mula sa Torah, at nagdadala ng magandang balita ng isang Sugo na darating pagkatapos ko, na ang pangalan ay Ahmad."}

[As-Saff: 6].

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Pangatlo: Sa Isaia 42

Inilarawan ang isang **lingkod ng Allah** na darating na may **bagong aklat** at magdadala ng katotohanan sa mga bansa: "Narito, ang Aking Lingkod, na Aking aalayan; ang Aking hinirang, na kinalulugdan ng Aking kaluluwa... Hindi siya manghihina, o masisiraan ng loob, hanggang sa itatag niya ang katarungan sa lupa; at ang mga pulo ay maghihintay sa kaniyang kautusan."

Ang mga katangiang ito **ay hindi angkop sa sinuman** maliban kay Muhammad ﷺ, sapagkat siya ang nagdala ng **bagong Sharia** sa buong mundo, at ang kanyang **lingkod** sa Makkah (Arabian Peninsula) ay tinawag na "Al-Jazirah" (Pulo) sa mga sinaunang teksto.

Paglalahat Ang Bibliya, sa kabila ng pagbaluktot na pumasok dito, ay nagdadala pa rin ng **malinaw na mga hula** tungkol sa pagdating ng huling Propeta ﷺ, na ipinropesiya nina Musa at Isa (Sumakanila nawa ang Kapayapaan). Kinumpirma ng Allah ang kahulugan na ito sa Qur'an sa pamamagitan ng pagsabi: **{Ang mga sumusunod sa Sugo, ang Propeta na hindi marunong bumasa at sumulat, na matatagpuan nila na nakasulat sa kanila sa Torah at Ebanghelyo.} [Al-A'raf: 157].**

Kaya, ang Islam **ay hindi nag-aangkin na naputol ang mga mensahe**, kundi **kinukumpirma** na ang mensahe ni Muhammad ﷺ ay ang **natural na pagpapatuloy** ng mga naunang Propeta, na nagbalita tungkol sa kanya, at nanawagan sa mga tao na sambahin ang Allah na Iisa lamang.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

10. Paano natin masasabing si Muhammad ﷺ ay Propeta mula sa Allah, samantalang hindi siya nagdala ng anumang pisikal na himala tulad nina Musa o Isa?

Una, ang ideya na ang Propeta ay dapat magdala ng isang **materyal na himala** na nakikita ng lahat **ay hindi isang permanenteng kondisyon** para sa katapatan ng pagkapropeta, dahil ang layunin ng himala ay **patunayan ang katapatan ng mensahe**, at hindi lamang upang mamangha ang mga mata.

Sinuportahan ng Allah si Muhammad ﷺ ng **pinakadakilang himala** sa kasaysayan ng tao: **Ang Banal na Qur'an**. Ito ay hindi isang ordinaryong aklat, kundi isang **himala ng kaisipan, wika, batas, at agham** na mananatili hanggang sa Araw ng Pagkabuhay na muli. Hinammon ng Allah ang lahat ng mga Arabo – na nasa tuktok ng retorika – na magdala ng katulad nito, o sampung kabanata, o kahit isang kabanata, at **nabigo sila** sa kabila ng kanilang pagkapoot sa kanya. Ang Qur'an ay hindi lamang namangha sa mga Arabo, kundi namangha rin sa **mga siyentipiko at palaisip** sa lahat ng panahon, dahil pinagsama nito ang **ganap na kagandahan ng pananalita, ang moral na pamamaraan, ang balanse ng pananaw sa sansinukob, at ang kumpletong sistema ng buhay**.

Bukod pa rito, si Propeta Muhammad ﷺ **ay hindi marunong bumasa at sumulat**, at hindi siya nag-aral mula sa sinuman. Paano magagawa ng isang taong hindi marunong bumasa at sumulat sa isang simpleng kapaligiran sa disyerto na magdala ng isang Aklat na gumagabay sa sangkatauhan, nagpapabago sa mukha ng kasaysayan, at nagtatatag ng isang sibilisasyon na tumagal sa loob ng maraming siglo? **Ito mismo** ay isang malinaw na katibayan na ito ay **paghahayag mula sa Allah** at hindi gawa ng tao.

Tungkol naman sa **pisikal na mga himala**, si Propeta Muhammad ﷺ ay mayroon ding marami, at nasaksihan ito ng mga tao sa kanilang sariling mga mata: **-Ang paghahati ng buwan**: Ito ay isang pangyayari na iniulat sa kasaysayan, na nakita ng mga tao ng Makkah at sinabi: "Ginayuma kami ni Muhammad." **-Ang pag-agos ng tubig mula sa kanyang mga daliri** hanggang sa uminom at naghugas ang daan-daang tao. **-Ang pagpaparami ng kakaunting**

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

pagkain hanggang sa nabusog ang maraming tao. -**Ang Paglalakbay sa Gabi at ang Pag-akyat sa Langit (Mi'raj)**, kung saan ipinakita sa kanya ng Allah ang Kanyang mga dakilang palatandaan. -**Ang pagbabalita ng hindi nakikita**, tulad ng pagbukas ng mga lupain ng Persia at Roma, ang paglitaw ng mga palatandaan ng Araw ng Pagkabuhay na muli, at ang mga pangyayari na nagkatotoo nang eksakto tulad ng sinabi niya.

Ngunit tandaan na ang Islam ay hindi nagpapahintulot na ang pananampalataya ay nakabatay lamang sa pagtingin sa himala, kundi sa katwiran at pananaw; ang himala ay nagpapatunay sa katapatan, at ang katwiran ay nakakaunawa sa karunungan sa likod ng mensahe.

Kaya, si Muhammad ﷺ ay hindi nangailangan ng isang pansamantalang himala na mawawala pagkatapos ng pagkamatay ng mga nakakita nito, kundi dumating siya na may walang-hanggan at buhay na himala na nag-a-update sa bawat henerasyon: **Ang Banal na Qur'an**, na maaaring basahin ng bawat tao at pagnilayan ang himala nito gamit ang kanyang katwiran at puso.

11. Bakit ninyo Sinasamba si Muhammad? (Bakit niyo Sinasamba si Muhammad?)

Ito ang isa sa pinakamalaking maling pagkaunawa tungkol sa Islam.

Ang mga Muslim ay hindi kailanman sumasamba kay Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), kundi sa Allah lamang na Siyang lumikha sa kalangitan at kalupaan. Si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay Alipin at Sugo ng Allah, tulad ng sinasabi sa *Tashahhud* (pagpapatotoo) sa pagdarasal:

"At ako'y nagpapatotoo na si Muhammad ay Kanyang Alipin at Kanyang Sugo."

Ang Pagsamba (*Ibadah*) sa Islam ay itinutuon lamang sa Allah, wala nang iba pa – hindi Propeta, hindi Anghel, hindi Wali (santo), at hindi rebulto.

Sinabi ng Allah (Subhanahu wa Ta'ala):

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

{“At wala Kaming sinugo na Sugo bago mo maliban na Kami ay nagkaloob ng inspirasyon sa kanya na: ‘Walang *ilah* (diyos) na sasambahin maliban sa Akin, kaya’t inyong sambahin lamang Ako!’” (Al-Anbiya’: 25)}

Si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay ang Tagapaghatid mula sa Allah, at hindi Katuwang Niya.

Mahal namin Siya dahil minahal Niya kami, tinuruan Niya kami ng daan patungo sa Allah, at nagpakasakit Siya upang maihatid ang mensahe, ngunit ang aming pagmamahal sa Kanya ay hindi pagsamba, kundi pagsunod at paggalang tulad ng iniutos ng Allah.

Kahit ang Propeta mismo ay nagbabala sa mga tao na huwag magmalabis sa pagmamahal sa Kanya, at sinabi Niya:

“Huwag ninyo akong purihin nang labis-labis tulad ng pagpuri ng mga Kristiyano sa anak ni Maryam. Ako ay isang Alipin lamang. Kaya’t sabihin ninyo: ‘Alipin ng Allah at Kanyang Sugo.’”

(Isinalaysay ni Al-Bukhari)

Tungkol naman sa pagpapadala ng pagpapala at kapayapaan sa Kanya (Salah at Salam), ito ay hindi pagsamba sa Kanya, kundi panalangin mula sa amin upang parangalan Siya ng Allah at itaas ang Kanyang antas.

Kaya, wala kaming hinihingi kay Muhammad, kundi humihingi kami sa Allah na parangalan si Muhammad.

Tulad ng sinasabi mo sa pagdarasal:

“O Allah, pagpalain Mo si Muhammad”

Ibig sabihin: O Allah, purihin Mo si Muhammad at dagdagan Mo ang Iyong Awa sa Kanya.

Katunayan, ang Islam ay mahigpit na nagbabala laban sa pagsamba sa sinumang nilikha, kahit pa sa mga Propeta.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Sinabi ng Allah tungkol kay Jesus (ʿĪsā – sumakanya nawa ang kapayapaan):

{“Ang Al-Masīh (Mesiya) na anak ni Maryam ay Sugo lamang; tunay na nagdaan na ang mga Sugo na nauna sa kanya” (Al-Mā'idah: 75)}

Kaya, si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay: Sugo, hindi sinasamba, kundi sinusunod.

Siya ang aming patnubay patungo sa Allah, hindi ang aming layunin ng pagsamba.

Buod:

Ang Muslim ay hindi sumasamba kay Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), kundi sa Allah lamang.

Si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay ang Sugo ng Allah na dumating upang turuan ang mga tao tungkol sa Tawhid (Monotheism) at pagbawalan sila sa Shirk (pagsamba sa marami).

Ang aming pagmamahal sa Kanya ay hindi pagsamba, kundi pasasalamat at katapatan sa nagturo sa amin ng daan patungo sa Allah.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Ikatlong Bahagi: Mga Tanong Tungkol sa Islam Bilang Isang Relihiyon

1. Ano ang Pagkakaiba ng Islam at Kristiyanismo?

Ang Islam at Kristiyanismo ay nagkakatulad sa isang pinagmulan kung saan pareho silang tumatawag sa pagsamba sa Allah (Diyos) at paniniwala sa mga Propeta, ngunit ang pangunahing pagkakaiba sa pagitan nila ay nasa **Tawhid (Monotheism)**, ang konsepto ng Diyos at ang mensahe, at ang daan patungo sa kaligtasan.

Una: Sa Paniniwala (Aqidah)

Ang Islam ay nakabatay sa dalisay na Tawhid, ibig sabihin, ang Allah ay Nag-iisa, walang katambal, hindi Siya katulad ng Kanyang mga nilikha, at hindi Siya nanganak at hindi Siya ipinanganak.

Sinabi ng Allah:

{**"Sabihin mo: 'Siya ay ang Allah, ang Nag-iisa. Si Allah, ang *As-Samad* (Ang Ganap na Sapat at Walang Kailangan). Hindi Siya nanganak at hindi rin Siya ipinanganak. At wala Siyang katulad kahit isa" (Al-Ikhlās: 1-4)**}

Samantalang ang Kristiyanismo (ngayon) ay naniniwala sa doktrina ng **Trinidad**: na ang Diyos ay "Ama, Anak, at Espiritu Santo," na isang doktrina na **hindi itinuro** ni Jesus (ʿĪsā – sumakanya nawa ang kapayapaan), kundi lumabas ilang siglo matapos Siya sa mga konseho ng simbahan.

Pangalawa: Sa Pananaw ng Relihiyon kay Jesus

(ʿĪsā – sumakanya nawa ang kapayapaan)

Sa Islam, si Jesus (ʿĪsā – sumakanya nawa ang kapayapaan) ay isang marangal na Propeta ng Allah, ipinanganak mula kay Maryam (Maria) Birhen sa pamamagitan ng milagro, at hindi Siya Diyos o Anak ng Diyos.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Sinabi ng Allah:

{**"Katotohanan, ang paglikha kay 'Īsā sa paningin ng Allah ay katulad ng paglikha kay Ādam. Nilikha Niya siya mula sa alabok, pagkatapos ay sinabi Niya sa kanya: 'Mangyari,' at siya ay nangyari"** (Āli 'Imrān: 59)}

Samantalang sa Kristiyanismo, si Jesus ay itinuturing na "Anak ng Diyos" o "Nagkatawang-tao na Diyos," na **lubos na tinatanggihan** ng Islam dahil ito ay sumasalungat sa Tawhid.

Pangatlo: Sa Kaligtasan (Kalas) at Pagpapatawad

Sa Islam, ang kaligtasan ay nakakamit sa pamamagitan ng pagsisisi (Tawbah), mabuting gawa, at pananampalataya sa Allah, at walang sinuman ang magdadala ng kasalanan ng iba.

Sinabi ng Allah:

{**"At walang sinumang nagdadala ng pasanin ang magdadala ng pasanin ng iba"** (Al-An'ām: 164)}

Samantalang sa Kristiyanismo, pinaniniwalaan na ang kaligtasan ay naganap sa pamamagitan ng **pagpapapako sa krus** ni Kristo upang tubusin ang mga tao mula sa kanilang mga kasalanan, na **lubos na tinatanggihan** ng Islam, dahil ito ay tumatanggi sa ideya na parusahan ng Allah ang isang inosente para sa kasalanan ng iba.

Pang-apat: Sa Huling Mensahe

Ang Islam ay naniniwala sa lahat ng mga Propeta, mula kay Adam hanggang kay Jesus, ngunit nakikita nito na si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ang huling Propeta, at Siya ay dumating upang kumpletuhin ang parehong mensahe ng Tawhid na dinala ng mga naunang Propeta.

Pag-aaral sa mga Pilipino

Sinabi ng Allah:

{“Si Muhammad ay hindi ama ng sinuman sa inyong mga kalalakihan, kundi siya ay Sugo ng Allah at Selyo (Huling) ng mga Propeta” (Al-Ahzāb: 40)}

Samantalang ang Kristiyanismo ay humihinto sa mensahe ni Jesus

(ʾĪsā – sumakanya nawa ang kapayapaan) at **hindi naniniwala** sa pagkapropeta ni Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala).

Panlima: Sa Pagsamba at Batas

Sa Islam, ang pagsamba ay itinutuon lamang sa Allah, nang walang tagapamagitan, walang krus, at walang larawan.

Samantalang sa Kristiyanismo, may mga tagapamagitan tulad ng mga Santo, at pagdarasal sa pamamagitan ni Kristo o Maryam (sumakanya nawa ang kapayapaan).

2. Mayroon ba sa Islam na mga utos tulad ng Sampung Utos?

Sa Islam, walang utos na limitado sa isang tiyak na bilang, dahil ang Islam ay mas malawak at mas kumpleto kaysa doon.

Ito ay isang komprehensibong pamamaraan ng buhay na gumagabay sa tao sa lahat ng kanyang sinasabi at ginagawa, at nag-uugnay sa kanya sa kanyang Panginoon sa bawat sandali.

Ang pinagmulan ng pamamaraang ito ay ang Tawhid Allah at ang pagsamba sa Kanya lamang nang walang katambal, tulad ng sinabi ng Allah:

{“At hindi Ko nilikha ang mga *jinn* (diwata) at ang sangkatauhan maliban na sila ay sumamba sa Akin” (Adh-Dhāriyāt: 56)}

Pagkatapos, ang Islam ay tumatawag sa katarungan, paggawa ng mabuti, at awa, na ilan sa mga pinakadakilang halaga na nagtatayo sa tao at lipunan,

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

tulad ng sinabi ng Allah:

{“Katotohanang ang Allah ay nag-uutos ng katarungan, paggawa ng mabuti, at pagbibigay sa mga kamag-anak; at Kanyang ipinagbabawal ang kahalayan, ang kasamaan, at ang pang-aapi” (An-Nahl: 90)}

At hinihikayat ang katapatan, pagiging tapat, at pagtupad sa pangako. Sinabi ng Allah:

{“O kayong mga naniniwala! Tuparin ninyo ang mga kasunduan” (Al-Mā'idah: 1)}

{“O kayong mga naniniwala! Matakot kayo sa Allah at makasama kayo sa mga tapat” (At-Tawbah: 119)}

Ang Islam ay nag-uutos na gumawa ng mabuti sa mga magulang, makipag-ugnayan sa mga kamag-anak, at maging mapagmalasakit sa mga mahihina:

{“At sambahin ang Allah at huwag Siyang itambalan ng anuman, at gumawa ng mabuti sa mga magulang, at sa mga kamag-anak, at sa mga ulila, at sa mga mahihirap, at sa kapitbahay na malapit, at sa kapitbahay na malayo, at sa kasama sa paglalakbay, at sa mga alipin na inyong pag-aari” (An-Nisā': 36)}

Ang Islam ay nagbabawal din sa kawalan ng katarungan, katiwalian, at pang-aapi:

{“At huwag kayong magmalabis; katotohanan, hindi mahal ng Allah ang mga nagmamalabis” (Al-Baqarah: 190)}

At nag-uutos ng **kahinahunan** sa pakikipag-ugnayan. Sinabi ng Propeta (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala):

“Katotohanan, ang Allah ay *Rafīq* (Mahinahon/Mabait), at mahal Niya ang kahinahunan sa lahat ng bagay” (Isinalaysay ni Muslim)

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

3. Bakit Magkaiba ang mga Relihiyon?

Itinuturo sa atin ng Islam na **ang pinagmulan ay iisa**, at walang maraming relihiyon sa kanilang pinagmulan, kundi **iisang relihiyon lamang ang pagsamba sa Allah** nang walang katambal.

Sinabi ng Allah:

{“Katotohanan, ang (tanging) relihiyon sa paningin ng Allah ay ang Al-Islam” (Āli ‘Imrān: 19)}

Ang kahulugan ng “Islam” dito ay **hindi lamang** ang relihiyon na dinala ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), kundi **bawat relihiyon** na tumawag sa **Tawhid** at pagsuko sa Allah, mula kay Adam hanggang kay Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan).

Ngunit sa paglipas ng panahon, ang ilang mga bansa ay **binago** ang mga mensahe ng kanilang mga Propeta, **binago** ang mga Aklat na ipinadala ng Allah, at **nagdagdag** ng kanilang sariling mga gawa, kaya lumitaw ang pagkakaiba sa pagitan ng mga tao.

Sinabi ng Allah:

{“Kaya’t kalungkutan sa mga sumusulat ng Aklat gamit ang kanilang sariling mga kamay at pagkatapos ay nagsasabi: ‘Ito ay mula sa Allah’” (Al-Baqarah: 79)}

Kaya, ang lahat ng mga Propeta ay dumating na may iisang panawagan:

Na sambahin natin ang Allah lamang, at iwasan ang pagsamba sa mga nilikha, at mamuhay nang may katarungan at awa.

Ngunit ang naghiwalay sa mga tao ay ang pagbabago, personal na hangarin, panatisisismo, at kamangmangan.

Kaya, ang mga relihiyon **sa kanilang pinagmulan ay mula sa Allah**, ngunit sila ay **nagkahiwa-hiwalay** matapos ang mga Propeta, at dumating ang Islam sa

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

huli upang ibalik ang sangkatauhan sa iisang pinagmulan at itama ang mga paniniwala na nasira.

At dahil dito, sinabi ng Allah tungkol kay Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala):

{“upang gawing mananaig ito (ang Islam) sa lahat ng mga relihiyon” (As-Saff: 9)}
Ibig sabihin, upang ipaliwanag ang katotohanan na pinagkasunduan ng lahat ng mga Mensahe, at ibalik ang mga tao sa pagsamba sa Allah na Nag-iisa nang walang pagkakabaha-bahagi o Shirk.

Pag aaraya Para sa mga Pilipino

Ikaapat na Bahagi: Mga Tanong Tungkol kay Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) at mga Pagdududa Tungkol sa Kanya

1. Bakit Pinakasalan ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) si Aishah sa Bata Pang Edad?

Ang tanong tungkol sa kasal ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) kay Sayyidah Aishah (sumakanya nawa ang pagpapala) ay madalas na **maling nauunawaan**, at ang sagot ay nangangailangan ng pagpapaliwanag ng katotohanan sa liwanag ng **makasaysayan at pangrelihiyong konteksto**, hindi sa ating mga modernong pamantayan.

Una, dapat nating malaman na ang kasal sa panahong iyon ay iba sa ating mga pamantayan ngayon. Ang pagbibinata/pagdadalaga at hustong gulang ang sukatan, hindi ang numero sa birth certificate.

Ang isang babae ay nagiging mature sa pisikal at mental na aspeto nang maaga sa mainit at bukas na kapaligiran ng pamumuhay, at ang maagang pagpapakasal ay normal at karaniwan sa mga lipunang Arabo at iba pa, at hindi ito kinasusuklanan o itinuturing na pang-aabuso.

Ang **ebidensya** ay si Aishah (sumakanya nawa ang pagpapala) ay **nakatakandang ikasal** bago si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) sa anak ng isang lalaki mula sa Quraysh na tinatawag na Jubayr bin Mut'im, na nangangahulugang **ang sarili niyang mga tao** ay nakita na ang pagpapakasal sa edad na iyon ay angkop, at **walang sinuman** mula sa buong lipunan ang tumutol, maging Muslim o hindi.

Pangalawa, ang kasal ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) kay Aishah ay hindi dahil sa pagnanasa o makamundong hangarin. Ang patunay ay pinakasalan niya si Sayyidah Khadijah (sumakanya nawa ang pagpapala) noong Siya ay 25 taong gulang at Siya ay mas matanda sa Kanya ng 15 taon, at nanatili Siyang kasama Niya lamang sa buong buhay Niya, hindi Siya nagpakasal sa iba hanggang sa mamatay Siya.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Kung Siya ay naghahanap ng pagnanasa, hindi Siya magkakasya sa isang asawa sa Kanyang kabataan, at hindi Siya pipili ng isang mas matandang biyuda.

Pangatlo, ang kasal na ito ay **sa pamamagitan ng inspirasyon (wahy) mula sa Allah** dahil sa **karunungan** na Kanyang ninais, tulad ng sinabi ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala):

"Ipinakita Ka sa akin sa panaginip sa loob ng tatlong gabi. Dinala Ka sa akin ng Anghel na nasa isang piraso ng seda, at sinasabi niya: 'Ito ang Iyong asawa'" (Isinalaysay ni Al-Bukhari).

Ang kasal na ito ay isa ring pagpaparangal kay Abu Bakr As-Siddiq, ang pinakamalapit na tao kay Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), at pag-uugnay sa dalawang pamilya na pinag-isa ng pananampalataya at katapatan.

Pang-apat, si Sayyidah Aishah (sumakanya nawa ang pagpapala) ay naging isa sa **pinakamarunong at pinakamatalinong kababaihan** ng Ummah (komunidad) matapos si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), at nag-ulat ng higit sa **dalawang libong Hadith**, at naghatid ng mga detalye ng pagsamba at pag-uugali ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) sa loob ng Kanyang tahanan. Kaya, ang Kanyang kasal ay naging dahilan ng **paglilipat ng isang dakilang kaalaman** sa Ummah na hindi sana marating kung wala ang kasal na ito.

Panghuli, dapat tayong humatol sa mga pangyayari sa kanilang **konteksto ng panahon at kultura**, hindi sa ating mga modernong pamantayan. Ang itinuturing nating "bata" ngayon ay **ganap na normal** noong sinaunang lipunan, kahit sa Europa at Asya hanggang sa mga nakaraang siglo.

Samakatuwid, ang kasal ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) kay Aishah ay **katanggap-tanggap, matalino, walang anumang pagdududa**, at may **dakilang aspeto ng sangkatauhan at relihiyon**, at naging paraan ito upang maipahatid ang kaalaman at gabay ng Propeta na nananatili hanggang ngayon.

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

2. Bakit Nagpakasal si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) sa Higit sa Isang Asawa?

Una, dapat nating malaman na si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay hindi isang taong makamundong pagnanasa o naghahanap ng kaligayahan tulad ng inaakala ng ilan.

Pinili Niya si Sayyidah Khadijah (sumakanya nawa ang pagpapala), na isang biyuda na mas matanda sa Kanya ng 15 taon, at nanatili Siyang kasama lamang Niya sa loob ng dalawampu't limang taon, hindi Siya nagpakasal sa iba hanggang sa mamatay Siya.

Kung ang motibasyon Niya ay pagnanasa, hindi Siya magkakasya sa isang asawa sa Kanyang kabataan, at hindi Siya mananatiling tapat sa Kanya sa buong buhay na iyon.

Samantalang ang Kanyang pagkakaroon ng maraming asawa matapos mamatay si Khadijah ay dahil sa **dakilang relihiyoso, makatao, at panlipunang dahilan, walang kinalaman** sa personal na hangarin.

Una: Upang Magtatag ng mga Batas sa Kasal para sa Ummah

Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay ang huwaran, at ang Kanyang mga gawa ay batas. Nagpakasal Siya sa iba't ibang sitwasyon upang ipakita sa mga tao ang iba't ibang batas sa kasal: tulad ng pagpapakasal sa isang biyuda o diborsiyada (Thayyib), o sa mga bihag pagkatapos ng digmaan, o sa mga kababaihan mula sa iba't ibang tribu upang patibayin ang ugnayan.

Pangalawa: Para sa Karunungan Panlipunan at Makatao

Marami sa Kanyang mga asawa ay mga biyuda o diborsiyada na nawalan ng asawa sa Jihad (banal na pakikipaglaban). Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay tinanggap sila sa Kanyang tahanan upang parangalan sila, alagaan sila, at protektahan ang kanilang katayuan sa lipunan.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Halimbawa:

Si Sawdah bint Zam'ah ay isang biyuda na walang pamilya, Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay pinakasalan Siya dahil sa awa.

Si Hafsah bint Umar ay isang biyuda ng isang Shahid (martir), Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay pinakasalan Siya upang parangalan si Umar bin Al-Khattab at ikonekta ang mga pamilyang mananampalataya.

Si Umm Salamah ay ina ng mga ulila, Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay tinanggap Siya upang makahanap Siya ng tulong at suporta sa Kanyang tahanan.

Pangatlo: Upang Palakasin ang Ugnayan sa Pagitan ng mga Tribu at Bansa

Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay nagpakasal sa mga kababaihan mula sa iba't ibangtribu upang patibayin ang pagkakaisa sa pagitan ng mga Arabo at Muslim matapos ang mahabang pagkakagalit sa pagitan nila.

Halimbawa, ang Kanyang kasal kay Safiyyah bint Huyayy, matapos siyang maging Muslim, ay nagpalapit sa puso ng mga Hudyo na Kanyang mga tao.

At ang Kanyang kasal kay Juwayriyah bint Al-Harith ay nagresulta sa pag-Islam ng buong tribu Niya nang sabihin ng mga Sahabah (kasamahan): "Paano natin gagawing alipin ang mga biyenang Sugo ng Allah?" kaya't pinalaya nila ang mga bihag.

Pang-apat: Upang Maghatid ng Kaalaman at Relihiyon

Bawat isa sa mga Ina ng Mananampalataya (Ummahat Al-Mu'minin) ay isang paaralan ng kaalaman, na nagtala ng isang aspeto ng Sunnah (gawi) ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), lalo na ang nauugnay sa pribadong buhay at pagsamba sa loob ng bahay, na hindi malalaman ng mga lalaki.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Si Aishah (sumakanya nawa ang pagpapala) lamang ay nag-ulat ng higit sa dalawang libong Hadith, at ang mga matatandang Sahabah ay natuto mula sa Kanya.

Samakatuwid, ang pagkakaroon ng maraming asawa ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) **ay hindi karangyaan o pagnanasa, kundi bahagi ng Kanyang Mensahe bilang Propeta at Kanyang karunungan sa batas**, at isang paraan upang makamit ang awa, magpalaganap ng kaalaman, at patibayin ang mga haligi ng bagong lipunan.

Siya (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay hindi nagpakasal dahil sa sariling hangarin, kundi sa pamamagitan ng inspirasyon mula sa Allah at dahil sa karunungan ng Allah, tulad ng sinabi ng Allah:

("At hindi siya (Muhammad) nagsasalita ayon sa kanyang sariling kagustuhan, kundi ito ay (lamang) isang **wahy** (inspirasyon) na ipinadala" (An-Najm: 3-4)

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

3. Bakit Nakipaglaban si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala)?

Una, Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay nanirahan sa Makkah sa loob ng labintatlong taon, na tumatawag sa Islam sa pamamagitan lamang ng salita, nagtitiis sa pang-aabuso, pag-uusig, at panunuya nang hindi gumagamit ng karahasan.

Ang Kanyang mga Kasamahan ay inabuso, ang ilan ay ikinulong, at ang iba ay pinahirapan hanggang kamatayan, ngunit hindi pinahintulutan ng Allah ang mga ito na lumaban, kundi iniutos sa kanila ang pagtitiis, tulad ng sinabi ng Allah:

{“Pigilin ninyo ang inyong mga kamay (sa pakikipaglaban) at magtatag kayo ng *Salāh* (pagdarasal)” (An-Nisā’: 77)}

Ngunit pagkatapos ng Hijrah (paglipat) sa Madinah, sinimulan ng Quraysh at kanilang mga kaalyado ang pagsalakay at pagtugis sa mga Muslim, kinumpiska ang kanilang mga ari-arian, at sinubukang sirain ang bagong tatag na Estadong Islam. Kaya, ipinahayag ng Allah ang pahintulot na lumaban bilang pagtatanggol sa sarili:

{“Ang pahintulot (na makipaglaban) ay ipinagkaloob sa mga nakikipaglaban (na Muslim) dahil sila ay pinang-aabuso; at katotohanang ang Allah ay Makapangyarihan upang tulungan sila” (Al-Hajj: 39)}

Kaya, ang prinsipyo ay malinaw: Ang pakikipaglaban sa Islam ay hindi itinatag para sa pag-atake, kundi para sa pagtatanggol ng katotohanan at katarungan.

Pangalawa, ang layunin ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) sa mga digmaan ay alisin ang mga hadlang na pumipigil sa mga tao na makarinig ng tawag ng katotohanan nang malaya, hindi para pilitin ang sinuman na mag-Islam. Ang patunay ay hindi pinilit ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ang sinuman na pumasok sa relihiyon. Sinabi ng Allah:

{“Walang pamimilit sa relihiyon” (Al-Baqarah: 256)}

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Sa tuwing nagtatagumpay ang mga Muslim, hindi nila pinipilit ang mga tao na mag-Islam, kundi hinayaan nila silang magkaroon ng kalayaan sa paniniwala kapalit ng katarungan at seguridad.

Pangatlo, ang bilang ng mga namatay sa lahat ng digmaan ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay hindi hihigit sa ilang daang tao, bagaman ito ay tumagal ng higit sa sampung taon. Ito ay nagpapatunay na ang Kanyang layunin ay hindi ang pagpatay kundi ang pagpigil at katarungan, at Siya ay ang pinaka-maawain kahit sa Kanyang mga kaaway.

Pagkatapos ng pagsakop sa Makkah—kung saan Siya ay may kapangyarihan na maghiganti—Sinabi Niya: “Umalis kayo, kayo ay mga pinalaya na.”

Panghuli, kung titingnan natin ang Kanyang talambuhay (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala), makikita natin na Siya ay **nanawagan para sa kapayapaan** bago ang labanan, at **ipinagbawal** ang pag-atake sa kababaihan, bata, monghe, at kalikasan, at nag-uutos ng **awa** kahit sa larangan ng digmaan.

Samakatuwid, ang mga digmaan ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay para sa **pagprotekta sa mga tao** hindi para sa pagkontrol sa kanila, at para sa **pag-alis ng kawalan ng katarungan** hindi para sa pagpapataw ng kapangyarihan. Kaya, ang Islam ay lumaganap pagkatapos ng mga labanan **hindi sa pamamagitan ng tabak**, kundi sa pamamagitan ng etika ng mga Muslim, kanilang katarungan, at awa ng kanilang Propeta.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

4. Bakit Pinatay ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ang mga Hudyo?

Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) **hindi pumatay sa mga Hudyo dahil sila ay Hudyo**, kundi nakipaglaban Siya sa isang grupo sa kanila na **nagkanulo sa kasunduan at sumalakay sa mga Muslim**.

Nang lumipat si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) sa Madinah, may tatlong malalaking tribu ng Hudyo doon: Banu Qaynuqa', Banu Nadir, at Banu Qurayzah.

Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) hindi dumating upang makipaglaban sa kanila, kundi lumagda Siya sa Saligang Batas ng Madinah kasama nila, na siyang unang sibil na konstitusyon sa kasaysayan, na nagsasaad na:

"Ang mga Hudyo ay may kanilang relihiyon at ang mga Muslim ay may kanilang relihiyon, at sila ay isang Ummah (komunidad) hangga't sila ay sumusunod sa kasunduan, at sila ay tutulong sa isa't isa laban sa sinumang nakikipagdigma sa mga tao ng dokumentong ito."

Ibig sabihin, ang ugnayan ay nakabatay sa magkasamang pamumuhay, katarungan, at paggalang sa isa't isa.

Ngunit pagkatapos ng ilang panahon, sinimulan ng ilan sa mga tribung ito ang paglabag sa mga kasunduan at paglikha ng gulo laban sa mga Muslim:

Banu Qaynuqa' ang unang nagkanulo, nang sinalakay nila ang isang babaeng Muslim sa kanilang palengke at ininsulto ang Kanyang dangal, na nagdulot ng alitan sa pagitan nila at ng mga Muslim. Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay **kinubkob** sila ngunit **hindi pumatay sa kanila**, kundi **pinatawad** sila at inutusan silang **umalis sa Madinah nang mapayapa**.

Banu Nadir ay nagplano na **patayin** si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) nang bumisita Siya sa kanila nang mapayapa. Ipinabatid ng Allah ang kanilang pagtataksil, kaya **kinubkob** Niya sila

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

hanggang sa sumuko sila, **walang napatay sa kanila, kundi pinahintulutan silang umalis dala ang kanilang mga ari-arian.**

Banu Qurayzah ang kanilang kuwento ay pinakamapanganib, dahil nagkanulo sila sa mga Muslim sa kritikal na sandali ng Labanan ng Al-Ahzab (Trintsera), nang ang Madinah ay kinubkob ng sampung libong mandirigma mula sa Quraysh at Ghatafan.

Sila ay lumabag sa kasunduan at nagbukas ng daan para sa mga pagano na makapasok sa Madinah, at kung nagtagumpay ang kanilang plano, ang mga Muslim (lalaki, babae, at bata) ay malilipol.

Nang mabunyag ang kanilang kaso, sila ay hinatulan ayon sa kanilang pinili; hiniling nila na hatulan sila ni Sa'd bin Mu'adh, na dating kaalyado nila bago ang Islam. Nagpasya Siya ayon sa mismong batas ng Torah: patayin ang mga nagkanulong mandirigma na lumahok sa pagtataksil, at iwanan ang kababaihan at mga bata.

Sinabi ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala): "Hinatulan mo sila sa pamamagitan ng Hatol ng Allah mula sa ibabaw ng pitong kalangitan."

Kaya, ang pakikipaglaban **ay hindi dahil sa kanilang relihiyon, kundi dahil sa dakilang pagtataksil sa panahon ng digmaan, na siyang parehong hatol na sinasang-ayunan ng lahat ng batas at regulasyon sa mundo hanggang ngayon.**

Ang **ebidensya** ay maraming Hudyo ang nabuhay sa ilalim ng Estado ng Islam pagkatapos nito nang **ligtas at may paggalang**, sa Madinah at sa labas, at **hindi sila pinilit na mag-Islam.**

Kaya, si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) **hindi pumatay sa mga Hudyo dahil sila ay Hudyo, kundi pinarusahan Niya ang mga traydor na nagplano laban sa mga Muslim sa panahon ng digmaan, matapos nilang labagin ang kasunduan na isinulat nila mismo, at ito ay katarungan hindi kawalang-katarungan.**

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

5. Bakit Namatay ang Propeta Ninyo samantalang Buhay si Jesus?

Sa Islam, si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala) ay **namatay nang natural** pagkatapos Niyang **matapos ang Kanyang Mensahe** at **makumpleto ang pagpapalaganap ng relihiyon ng Allah** sa buong Ummah. Ang Kanyang kamatayan ay isang **bahagi ng batas** ng Allah sa Kanyang mga nilikha, at nakumpleto Niya ang Kanyang papel bilang tao at tagapagtawag sa lupa.

Sinabi ng Allah:

{“Hindi marapat sa isang Propeta ang magtaksil; at sinuman ang magtaksil, ay dadalhin niya ang kanyang pagtataksil sa Araw ng Pagkabuhay”

(Āli ‘Imrān: 161)}

Samantalang si Propeta Jesus (Īsā – sumakanya nawa ang kapayapaan), itinuturo ng Islam na itinanghal Siya ng Allah nang buhay at hindi Siya **namatay sa krus** tulad ng inaangkin ng ilang aklat, at Siya ay **babalik** sa huling panahon upang **tapusin ang Kanyang Mensahe**, magtatag ng katarungan, at itatag ang pamamahala ng Allah sa lupa.

Sinabi ng Allah:

{“At dahil sa kanilang (mga Hudyo) sinabi: ‘Katotohanan, napatay namin ang Al-Masīh (Īsā) na anak ni Maryam, ang Sugo ng Allah.’ Ngunit hindi nila Siya napatay at hindi rin nila Siya naipako sa krus, kundi tanging isang kahawig Niya ang ipinakita sa kanila. At katotohanang, Si Allah ang Siyang nag-angat sa Kanya (si Īsā) sa Kanyang Sarili” (An-Nisā’: 157-158)

Ang Pagkakaiba sa pagitan nila ay malinaw:

Si Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan at pagpapala):
Nakumpleto Niya ang Kanyang misyon sa lupa, at naihatid ang mensahe ng Allah nang buo, kaya namatay Siya nang natural bilang isang tao, ngunit ang Kanyang epekto at relihiyon ay nananatili para sa Ummah.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Si Propeta Jesus (ʿĪsā): Hindi Niya pa nakumpleto ang Kanyang misyon, kaya Siya ay itinanghal nang buhay sa langit at babalik sa hinaharap upang tapusin ang Kanyang Mensahe, wakasan ang katiwalian, at magtatag ng katarungan. Ito ay isang bahagi ng karunungan ng Allah sa kasaysayan ng sangkatauhan.

Ito ay nagpapakita ng **karunungan ng Allah** sa pamamahagi ng mga tungkulin at mensahe, kung saan ang bawat Propeta ay nagtatapos ng Kanyang papel ayon sa isang tiyak na banal na plano. Kaya, ang tagumpay ay **hindi sinusukat sa haba ng buhay, kundi sa pagkamit ng Mensahe** na ipinadala Siya para doon.

Ayon sa inyong kahilingan, narito ang salin sa wikang Filipino (Tagalog) ng teksto, pinanatili ang pagkakahati-hati sa mga pahina at mga pamagat.

Ikaanim: Mga Tanong Tungkol sa Kababaihan (Mga Babae)

1. Bakit ipinag-utos ang Hijab (Belong) sa mga babae?

Ang Hijab (belo) sa Islam ay hindi lamang isang piraso ng tela; ito ay isang Banal na batas na nagdadala ng mga kahulugan ng karangalan, dignidad, at pagkakakilanlan (identity).

Hindi ito ipinag-utos ng Allah upang limitahan ang babae, kundi upang **palayain** siya mula sa pagiging isang "paninda" na sinusukat batay sa kanyang katawan. Sa halip, ibinabalik nito ang tunay niyang halaga: ang **isip, pananampalataya, at karakter.**

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

Sinabi ng Allah (swt):

“O Propeta! Sabihin mo sa iyong mga asawa at iyong mga anak na babae at sa mga babae ng mga nananampalataya na ibaba nila ang kanilang mga panlabas na damit (jilbab) sa kanilang mga sarili. Ito ay mas malapit upang sila ay makilala (bilang marangal na babae) kaya’t hindi sila aabalihin.” (Quran, Al-Ahzab: 59).

Ang Kahulugan: Ginagawa ng Hijab na makilala ang babae bilang isang marangal at dalisay na mananampalataya na nararapat igalang, upang hindi siya pag-interesan ng mga taong may masasamang puso.

Hindi sinasabi ng Islam na responsibilidad ng babae ang pagpigil sa masasamang pagnanasa ng tao, kundi **pinoprotektahan** siya nito mula sa pagiging biktima at pagsasamantala sa ngalan ng “kalayaan.”

Ang Layunin ng Hijab:

Pag-iingat sa Dignidad: Sapagkat ang katawan ng babae ay hindi dapat pagtinginan o husgahan.

Tunay na Kalayaan: Ang babaeng may Hijab ay may kontrol sa kanyang desisyon at sa kung sino ang makakakita sa kanya, at hindi ang lipunan.

Katarungang Panlipunan: Hindi gusto ng Islam ang isang lipunang pumupukaw ng pagnanasa, kundi isang lipunang dalisay at nakabatay sa paggalang.

Kalinisan at Kadakilaan: Ang Hijab ay isang pagsasanay sa **Kahihiyan (Haya)**, na siyang palamuti ng mga mananampalataya at hindi isang pasanin.

Ang Hijab ay hindi paghamak sa babae, kundi isang **pagpapahayag ng kanyang pagkakakilanlan**: “Ako ay nabibilang sa isang pananampalataya na nagturo sa akin na ang halaga ko ay nasa aking isip at pag-uugali, at hindi sa aking katawan.”

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

2. Ano ang kalagayan (posisyon) ng babae sa Islam?

Ang kalagayan ng babae sa Islam ay **mataas at dakila**, hindi ito masusukat sa kung ano ang kalagayan niya sa ibang sibilisasyon bago ang Islam.

Dumating ang Islam upang bigyan siya ng dignidad bilang isang **tao**, isang **anak na babae**, isang **asawa**, at isang **ina**, at upang pangalagaan ang kanyang materyal, moral, at espirituwal na mga karapatan.

Sinabi ng Allah (swt):

"At walang pagsalang pinarangalan Namin ang mga anak ni Adan."
(Quran, Al-Isra: 70).

Ibig sabihin: Ang dignidad ng tao ay sumasaklaw sa **parehong lalaki at babae nang walang pagtatangi**.

Noong *Jahiliyyah* (panahon ng kamangmangan bago ang Islam), ang babae ay hinahamak, minamana, at inililibing nang buhay. Dumating ang Islam, inalis siya sa pag-aping ito, at ginawa siyang **katuwang** sa pagsamba, pananagutan, at karangalan.

Bilang Anak: Ipinag-utos ng Islam ang kabutihan sa kanya, at ginawa ang kanyang pagpapalaki bilang isang daan patungo sa Paraiso. Sinabi ng Propeta ﷺ: "Sinuman ang nag-alaga sa dalawang dalagita hanggang sa sila ay lumaki, siya at ako ay darating sa Araw ng Paghuhukom na magkasama, tulad nito," at itinuro niya ang kanyang dalawang daliri.

Bilang Asawa: Ipinagkaloob sa kanya ng Allah ang mga karapatang pinansyal at moral, at inutusan ang asawang lalaki na pakitunguhan siya nang may habag at pagmamahalan

: **"At makipamuhay sa kanila sa mabuting paraan."** (Quran, An-Nisa: 19).

Bilang Ina: Ginawa ng Allah ang paggawa ng mabuti sa kanya na mas dakila kaysa sa ama. Nang tanungin ang Propeta ﷺ: "Sino ang pinakamarapat na makasama ko nang may mabuting pakikipag-ugnayan?" Sumagot siya: "Ang iyong Ina, pagkatapos ang iyong Ina, pagkatapos ang iyong Ina, pagkatapos ang iyong Ama."

Kaya't ang babae sa Islam ay hindi alipin o kulang, kundi isang **pangunahing elemento** sa pagbuo ng lipunan. Siya ay pinarangalan sa kanyang relihiyon, protektado sa kanyang kahihiyan, at dinadakila sa kanyang pag-uugali, kaalaman, at pagiging maka-Diyos.

*Ang mga sibilisasyon ay ipinakita ang babae bilang isang katawan, ngunit ang Islam ay ipinakita siya bilang isang **halaga at isang tao**.*

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

3. Mayroon bang mga karapatan ang babae sa Islam?

Oo, ang babae sa Islam ay may malalaking karapatan na nagtitiyak ng kanyang dignidad, katarungan, at nararapat na posisyon. Sa katunayan, binigyan siya ng Islam ng mga karapatan na hindi niya nakamit sa anumang lumang o modernong sistemang pantao.

Hindi tinitingnan ng Islam ang babae bilang isang katawan o isang pag-aari, kundi bilang isang **kumpletong tao** na may isip, kaluluwa, dignidad, at pananagutan, na katuwang ng lalaki sa pagpapaunlad ng mundo at pagsamba sa Allah.

Kanyang Karapatang Pang-relihiyon: Sumasamba siya sa Allah tulad ng pagsamba ng lalaki, at mayroon siyang parehong gantimpala. Sinabi ng Allah (swt): **"Sinuman ang gumawa ng mabuti, lalaki man o babae, at siya ay isang mananampalataya, katiyakang pagkakalooban Namin siya ng isang magandang buhay."** (Quran, An-Nahl: 97).

Kanyang Karapatang Panlipunan: May karapatan siyang pumili ng kanyang asawa, panatilihin ang kanyang pangalan at apelyido pagkatapos ng kasal, at may karapatan sa mana, sa suporta (sustento), tirahan, at paggalang.

Kanyang Karapatang Pinansyal: Mayroon siyang **malayang pinansyal na pag-aari**. Maaari siyang magmay-ari, magbenta, at bumili ayon sa kanyang kagustuhan, at walang sinuman ang maaaring pilitin siyang gamitin ang kanyang pera. Sinabi ng Allah (swt): **"Para sa mga lalaki ay may bahagi mula sa kanilang kinita, at para sa mga babae ay may bahagi mula sa kanilang kinita."** (Quran, An-Nisa: 32).

Kanyang Karapatan sa Edukasyon at Trabaho: Hinihikayat ng Islam ang edukasyon ng babae, kaya't sinabi ng Propeta ﷺ: **"Ang paghahanap ng kaalaman ay isang obligasyon para sa bawat Muslim."** – At ang "Muslim" dito ay sumasaklaw sa lalaki at babae. Maaari siyang magtrabaho sa mga larangang nababagay sa kanya, sa kondisyon na pinangangalagaan niya ang kanyang dignidad at pinananatili ang mga prinsipyo ng kanyang relihiyon.

Ibinigay ng Islam ang lahat ng karapatang ito sa kanya, **hindi bilang pabor** mula sa sinuman, kundi dahil siya ay isang tao na pinarangalan ng Allah. Ang babae sa Islam ay hindi isang alipin o itinakwil, kundi isang **katuwang** sa pagbuo ng lipunan, isang **haligi** ng pamilya, at isang mapagkukunan ng habag at pagbibigay.

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

4. Maaari bang itago ng isang bagong Muslimah (babaeng nag-Islam) ang kanyang pagiging Muslim sa kanyang pamilya kung natatakot siyang tutulan siya?

Oo, pinahihintulutan para sa isang bagong Muslimah na pansamantalang itago ang kanyang pagiging Muslim sa kanyang pamilya kung natatakot siya na mapinsala, pisikal man o emosyonal, o natatakot na paalisin o masaktan nang matindi.

Sapakat sinabi ng Allah (swt):

“Maliban sa sinumang napilitan (magkaila) habang ang kanyang puso ay nananatiling matatag sa Pananampalataya.” (Quran, An-Nahl: 106).

Ang talatang ito ay patunay na hindi pananagutin ng Allah ang sinumang napilitang itago ang kanyang pananampalataya, basta't ang kanyang puso ay **matatag** sa paniniwala.

Ang Islam ay isang relihiyon ng **habag at karunungan**. Hindi nito hinihiling sa isang Muslim na itapon ang sarili sa panganib, kundi isinasaalang-alang ang kanyang kalagayan. Mayroong ilang mga Sahaba (Kasama ng Propeta) na nagtago ng kanilang pagiging Muslim sa simula ng *Da'wah* (panawagan) sa Makkah, noong matindi ang pang-aapi, hanggang sa pahintulutan sila ng Allah na ipahayag ito at mag-hijra (mandayuhan).

Ngunit gayunpaman, mas mainam para sa bagong Muslimah na **panatilihin ang kanyang pagdarasal at pagsamba nang lihim**, at maghanap ng kaalaman nang paunti-unti, at tawagin ang kanyang pamilya sa Islam nang may **karunungan at pagmamahalan** kapag handa na ang ligtas na pagkakataon.

Kaya't hindi siya pinipilit ng Islam na makipag-engkuwentro sa oras ng panganib, kundi binibigyan siya ng karapatang **pangasiwaan ang kanyang sarili at ang kanyang pananampalataya** hanggang sa dumating ang tamang oras upang maipakita ang kanyang pananampalataya nang may katatagan at kapayapaan.

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

Ikapito: Mga Tanong Tungkol sa Pagkain at Mga Ipinagbabawal (Prohibited Items)

1. Bakit ipinagbabawal kainin ang baboy?

Ang pagbabawal sa pagkain ng baboy sa Islam ay hindi isang basta-bastang desisyon o walang dahilan, kundi ito ay isang **Banal na hatol** batay sa karunungan, kalinisan, at pagprotekta sa tao mula sa pinsalang pisikal at moral.

Una, tahasan itong ipinagbawal ng Allah sa Banal na Qur'an:

"Ipinagbawal sa inyo ang karne ng hayop na namatay (nang hindi kinatay), at dugo, at ang karne ng baboy..." (Quran, Al-Ma'idah: 3).

Ang isang Muslim ay nagpapasakop sa utos ng Allah, sapagkat Siya ang **Tagapaglikha** na higit na nakaaalam sa kung ano ang makabubuti at makapipinsala sa Kanyang nilikha. Gaya ng sinabi ng Allah (swt):

"Hindi ba't Siya na lumikha ang nakaaalam? At Siya ang Maingat at Maalam." (Quran, Al-Mulk: 14).

Pangalawa, mula sa Pananaw ng Agham at Medisina, napatunayan ng modernong pag-aaral na ang karne ng baboy ay nagdadala ng maraming panganib, kabilang ang:

Nagdadala ito ng mapanganib na mga **parasite** tulad ng *Taenia Solium* (tapeworm) at *Trichinella* na nagdudulot ng malubhang sakit sa nervous system at mga kalamnan.

Ang baboy ay isa sa mga hayop na kumakain ng dumi at karumihan, kaya't **maraming lason at masamang taba** ang naipon sa kanyang laman.

Ang karne ng baboy ay may mataas na antas ng **saturated fat at cholesterol**, na nagdudulot ng sakit sa puso at ugat.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Pangatlo, mula sa Pananaw ng Etika at Espirituwalidad, layunin ng Islam na disiplinahin ang kaluluwa at lumayo sa lahat ng nagpapahina sa malinis na kalikasan (fitrah). Ang baboy ay itinuring na **marumi** at ipinagbawal sa lahat ng mga Banal na batas – maging sa Torah at Ebanghelyo. Kaya't ang Islam ay hindi nag-iisa sa hatol na ito, kundi pinagtibay lamang ito bilang bahagi ng magkakasunod na Banal na Mensahe.

Kaya, ang pagbabawal sa karne ng baboy ay hindi pagkakait sa biyaya, kundi isang **proteksyon at habag** mula sa Allah sa Kanyang mga alipin, upang sila ay mamuhay nang may kalusugan at kalinisan, pisikal at espirituwal. Ang lahat ng ipinagbawal ng Allah ay may **karunungan** nagdudulot ng kapakinabangan sa tao sa mundo at sa Kabilang-buhay.

2. Bakit ipinagbabawal kainin ang mga aso?

Ang pagbabawal sa pagkain ng aso sa Islam ay nakabatay sa dakilang mga layunin na may kinalaman sa **Kalinisan (Taharah), Kalikasan (Fitrah), Habag, at Pagprotekta sa Sarili** mula sa pinsala.

Una: Ipinagbawal ng Islam ang pagkain ng anumang hayop na marumi o may masamang ugali. Sinabi ng Allah (swt):

“At ginagawa Niyang legal para sa kanila ang mga dalisay (tayyibat) at ginagawa Niyang illegal para sa kanila ang masasamang bagay (khaba’ith).” (Quran, Al-A’raf: 157).

Ang aso ay hindi itinuturing na *Tayyibat* (dalisay o mabuti), kundi *Khaba’ith* (masama), dahil sa kaugalian nitong kumain ng karumihan at ang kalikasan nito na hindi angkop bilang pagkain ng tao. Ang laway nito ay itinuturing ding marumi (*najis*) sa batas Islam, bilang patunay ang sinabi ng Propeta ﷺ:

“Ang pagpapadalisay ng sisidlan ng isa sa inyo kapag dinilaan ito ng aso ay ang paghugas nito ng pitong beses, ang una ay may lupa.” (Isinalaysay ni Muslim) Kung ang laway ay marumi sa ganoong antas, paano pa ang laman at dugo?

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Pangalawa: Ang aso sa Islam ay may espesyal na lugar bilang isang hayop na ginagamit **para sa pagbabantay o pangangaso, hindi para sa pagkain.** Ang Islam ay isang relihiyon na nagbabalanse sa pagitan ng kapakinabangan at habag, kaya't hindi nito ginawa ang hayop na malapit sa tao bilang pagkain, dahil sumasalungat ito sa malinis na kalikasan at sangkatauhan.

Pangatlo, Mula sa Pananaw ng Kalusugan: Ang karne ng aso ay nagdadala ng maraming **parasite at bacteria** na maaaring maipasa sa tao, tulad ng *rabies* at mga sakit ng bituka mula sa parasite. Kaya't maraming bansa hanggang ngayon ay ipinagbabawal ang pagkain ng aso para sa medikal at etikal na dahilan.

Pang-apat, Ang Islam ay isang relihiyon na naaawa sa hayop at hindi humahamak dito. Ang aso ay nilikha para sa isang partikular na layunin—pagbabantay, pangangaso, paglilingkod sa tao—hindi para katayin at kainin. Ipinabatid sa atin ng Propeta ﷺ na isang babae ang pumasok sa Impiyerno dahil sa isang pusa na ikinulong niya, at isang lalaki ang pinatawad dahil nagbigay siya ng tubig sa isang uhaw na aso. Ito ay nagpapakita na ang **habag sa hayop ay sentro ng Pananampalataya.**

Ang Buod: Ang pagbabawal sa pagkain ng aso sa Islam ay batay sa **kalinisan, katuwiran, kalikasan, at habag**, at hindi lamang simpleng gawi o tradisyon. Pinahihintulutan ng Islam ang *Tayyibat* (dalisay) at ipinagbabawal ang *Khaba'ith* (masama), upang pangalagaan ang katawan at kalusugan ng tao, pati na rin ang kadalisan ng kanyang kalikasan at sangkatauhan.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

3. Bakit ipinagbawal ang alak (khāmr) at iba pang nakalalasing?

Ang pagbabawal sa alak sa Islam ay isa sa pinakadakilang pagpapakita ng **Habag ng Allah** sa tao, sapagkat ito ay ipinag-utos upang protektahan ang isip, **kaluluwa, at lipunan** mula sa katiwalian at pinsala, at hindi lamang para manghikayat o magbawal nang walang dahilan.

Sinabi ng Allah (swt) sa Banal na Qur'an:

"Tinanong ka nila tungkol sa alak at sugal. Sabihin mo: Sa kanila ay may malaking kasalanan, at may mga pakinabang para sa mga tao, ngunit ang kasalanan sa kanila ay mas malaki kaysa sa kanilang pakinabang." (Quran, Al-Baqarah: 219).

Pagkatapos ay sinabi Niya sa isa pang talata:

"Ang alak, at sugal, at (pagsamba sa) mga bato na inihandog sa mga diyus-diyosan, at (paggamit ng) mga palaso para sa panghuhula ay marumi (Rijss), mula sa gawa ni Satanas, kaya iwasan ninyo ito upang kayo ay magtagumpay." (Quran, Al-Ma'idah: 90).

Ang mga talatang ito ay nagpapakita na ipinagbawal ng Allah ang alak matapos Niyang ipaliwanag ang **matinding pinsala** nito, at na mas sinisira nito ang tao kaysa sa benepisyo nito.

Mula sa Pananaw ng Isip: Inaalis ng alak ang isip, at ang isip ang pinakamahalagang pag-aari ng tao. Sa pamamagitan nito, nakikilala niya ang mabuti at masama; kung wala ito, nagiging wala siyang malay at dignidad. Kaya sinabi ng Propeta ﷺ: **"Ang bawat nakalalasing ay khāmr (alak), at ang bawat khāmr ay harām (ipinagbabawal)."** (Isinalaysay ni Muslim). Kaya ang alak, droga, at lahat ng nagpapadilim sa isip ay saklaw ng parehong pagbabawal.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

Mula sa Pananaw ng Kalusugan at Medisina: Pinatunayan ng modernong agham na ang alkohol ay sumisira sa atay at utak, at nagdudulot ng malubhang sakit tulad ng kanser, nerve disorders, karahasan sa pamilya, at aksidente sa kalsada. Kinumpirma ng World Health Organization (WHO) na ang alak ay responsable para sa milyun-milyong pagkamatay taon-taon sa buong mundo.

Mula sa Pananaw ng Lipunan at Etika: Nagdudulot ang alak ng mga problema sa pamilya, humahantong sa kahirapan, krimen, *zina* (pakikipagtalik sa labas ng kasal), at pananakit, dahil inaalís nito ang kamalayan at nagbubukas ng pintuan sa katiwalian. Kaya tinawag ito ng Propeta ﷺ na: **“Ina ng Kasamaan”** (*Umm al-Khaba’ith*) Ibig sabihin, ang pinagmulan ng lahat ng kasamaan, dahil dinadala nito ang umiinom sa lahat ng kasalanan.

Ang Islam ay dumating upang pangalagaan ang **Isip, Relihiyon, Kayamanan, Buhay, at Lahi** – na siyang limang pangangailangan (*Darūrāt*) na batayan ng marangal na buhay – kaya ang pagbabawal sa alak ay isang proteksyon para sa mga pangangailangang ito.

Ang Buod: Ang alak, droga, at lahat ng nag-aalis ng kamalayan ng tao ay ipinagbawal sa Islam sapagkat **sinisira nito ang isip, pinipinsala ang katawan, at sinisira ang lipunan.** Ang bawat bagay na ipinagbawal ng Allah ay hindi pagkakait ng kaligayahan, kundi isang **pag-iingat at habag** na nagpapanatili sa dignidad ng tao at sa kaligtasan ng kanyang puso at isip.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

4. Bakit pinahihintulutan ng Islam ang pagkatay ng hayop? Hindi ba ito labag sa habag?

Ang Islam ang tanging relihiyon na nagtatag ng mahigpit na patakaran para sa pagkatay (*Dhabh*) na nakabatay sa **Habag at Pagkalinga** sa hayop.

Una: Hindi pinahintulutan ng Islam ang pagpatay para sa walang kabuluhang laro, kundi para sa pangangailangan. Nilikha ng Allah ang tao at pinahintulutan siyang kumain ng *Tayyibat* (mga dalisay at mabubuting bagay), maging halaman o hayop, ngunit sa kondisyon na ito ay gagawin sa isang mahabaging paraan na nagpapanatili sa dignidad ng nilalang. Sinabi ng Allah (swt):

"At ang mga hayop ay nilikha Niya para sa inyo, mayroon kayong mga damit (balahibo) at pakinabang sa kanila, at mula sa kanila ay kumakain kayo." (Quran, An-Nahl: 5).

Kaya ang pagkain ng karne ng hayop ay hindi pag-aapi dito, kundi paggamit sa nilikha ng Allah para sa atin. Ang bawat nilalang ay may tungkulin sa sistema ng buhay na itinatag ng Allah sa Kanyang Karunungan.

Pangalawa: Ang pagkatay sa Islam ay ang pinakamahabaging paraan ng pagpatay sa hayop. Sinabi ng Propeta ﷺ: "Katotohanang itinakda ng Allah ang kabutihan (Ihsan) sa lahat ng bagay. Kaya kapag kayo ay pumatay, patayin ninyo nang may kagandahan (sa pagpatay), at kapag kayo ay nagkatay, gawan ninyo nang may kagandahan (sa pagkatay). Dapat na patalasin ng isa sa inyo ang kanyang kutsilyo at panatilihing kampante ang kanyang kakatayin." (Isinalaysay ni Muslim).

Ang *Dhabh Shar'i* (ayon sa Islamikong batas) ay nakabatay sa:

Paghahasa nang maigi sa kutsilyo upang hindi magdusa ang hayop.
Mabilis na pagputol sa pangunahing mga arterya upang agad itong mawalan ng malay.

Hindi pagkatay sa hayop sa harap ng iba pang hayop na katulad nito.

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

Hindi pagpapahirap o pananakot dito bago katayin. Ang lahat ng ito ay nagdudulot ng mabilis na kamatayan nang walang kapansin-pansing sakit, na mas **mahabag** kaysa sa maraming modernong paraan na gumagamit ng *stunning* o *electrocution* muna.

Pangatlo: Ipinag-uutos ng Islam ang habag sa hayop, buhay man o patay. Sinabi ng Propeta ﷺ tungkol sa isang babae na ikinulong ang isang pusa hanggang sa namatay: “Pumasok siya sa Impiyerno dahil sa isang pusa na ikinulong niya; hindi niya pinakain, ni hindi niya hinayaan na kumain ito ng mga insekto sa lupa.” (Pinagkasunduan). At sinabi niya tungkol sa isang lalaki na nagbigay ng tubig sa uhaw na aso: “Pinatawad siya ng Allah.” Ang mga tekstong ito ay nagpapakita na ang habag sa hayop ay isang gawaing pagsamba na may gantimpala.

Pang-apat: Kung hindi pinahintulutan ng Islam ang maayos na pagkatay, maaaring kumalat ang kalupitan at pagpapabaya sa mga hayop. Ginawa ng *Shari'ah* (batas) ang pagkatay na isang gawaing pagsamba kung saan binabanggit ang pangalan ng Allah, upang maunawaan ng tao na ang hayop ay isang buhay na kinuha sa pahintulot ng Tagapaglikha, at hindi sa sarili niyang kagustuhan, kaya kumakain siya nang may pasasalamat at hindi mayabang.

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

1. Bakit gumagamit ng salamangka ang ilang Muslim? (Bakit gumagamit ng salamangka ang ilang Muslim?)

Ang paggamit ng salamangka o *magic* ay hindi kailanman sinusupportahan ng Islam, bagkus ay mahigpit na ipinagbabawal, at itinuturing na isa sa mga malalaking kasalanan na maaaring magpalabas sa isang tao sa Islam kung siya ay naniniwala na ang salamangka ay nagbabago ng kapalaran o umaagaw sa kakayahan ng Diyos.

Ang Ebidensya: Sinabi ng Allah (swt) sa Banal na Qur'an:

"At sila (ang dalawang anghel) ay hindi nagturo kaninuman hangga't hindi muna sinasabi: 'Kami ay pagsubok lamang, kaya huwag kang maging di-sumasampalataya.'" (Qur'an, Al-Baqarah: 102).

Ibig sabihin: Ang pag-aaral ng salamangka mismo ay isang uri ng kawalan ng pananampalataya (*kufr*) dahil ito ay umaasa sa paghingi ng tulong sa mga demonyo (*Shayatin*) at pananakit sa tao.

Kaya bakit ito ginagamit ng ilang tao? Hindi dahil pinapayagan ito ng Islam, kundi dahil sila ay mahina sa kanilang pananampalataya, o sila ay nalinlang ng mundo, o nais nila ang kapangyarihan at paghihiganti. Ngunit sa katotohanan, ang sinumang lumapit sa salamangka ay sumusuko sa kanyang sarili sa mga demonyo, lumalayo sa Allah, at nawawala ang kanyang relihiyon at ang Kabilang Buhay (*Akhirah*).

Ang Alternatibo sa Islam: Ang Islam ay nagturo sa atin na lumapit sa lehitimong panggagamot (*Ruqyah Shar'iyah*), panalangin (*Du'a*) at ang Qur'an, na siyang tunay na proteksyon mula sa kasamaan at inggit nang hindi kinakailangang gumawa ng mga ipinagbabawal.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

2. Bakit may pagkawasak sa ilang bansang Islam? (Bakit may pagkawasak sa ilang bansang Islam?)

Ang pagkakaroon ng pagkawasak, kahirapan, o digmaan sa ilang bansang Islam ay **hindi dahil sa Islam ang sanhi**, kundi dahil ang mga Muslim ay lumihis mula sa tamang mga turo ng Islam hinggil sa **Katarungan, Kaalaman, Pagkakaisa, at Reporma**.

1. Hindi Nananawagan ang Islam sa Pagkawasak Ito ay relihiyon ng kapayapaan at pagpapatayo. Sinabi ng Allah (swt):

"At huwag kayong magpasama sa kalupaan pagkatapos na ito ay maisaayos." (Qur'an, Al-A'raf: 56). Ngunit kapag ang mga tao ay lumihis mula sa mga utos ng Allah, nag-aapi sa isa't isa, at ang pamamahala ay hindi patas—nangyayari ang kaguluhan at mga sakuna.

2. Ang mga Sanhi ng Pagkawasak ay Hindi Relihiyoso kundi Pantao – Kawalan ng katarungan ng mga pinuno o korapsyon. – **Kamangmangan** at mahinang edukasyon. – **Panlabas na panghihimasok** at mga digmaang ipinapataw sa mga bansang iyon. – Mga labanang sekta at pulitikal.

3. Ang Islam Mismo ang Solusyon, Hindi ang Sanhi Nang tunay na ipinatupad ng mga Muslim ang Islam, nagtayo sila ng mga dakilang sibilisasyon: Ang Baghdad, Al-Andalus, Cairo, at Cordoba ay mga **talaan ng kaalaman at katarungan**. Ngunit nang iwan nila ang mga prinsipyo ng Islam sa kaalaman at moralidad, lumala ang sitwasyon.

Konklusyon: Ang pagkawasak sa ilang bansang Islam ay **hindi dahil sa nabigo ang Islam**, kundi dahil kailangan nating bumalik sa tunay na mga turo ng Islam hinggil sa katarungan, awa, at kaalaman, upang mapanatili ang kalupaan tulad ng ipinag-utos sa atin ng Allah.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

3. Ano ang posisyon ng Islam hinggil sa Terorismo at Karahasan? (Ano ang posisyon ng Islam hinggil sa Terorismo at Karahasan?)

Ang Islam ay mahigpit na tinatanggi ang terorismo at karahasan, at itinuturing ang pag-atake sa buhay o pananakot sa mga inosente bilang isang malaking krimen.

1. Ang Islam ay Relihiyon ng Kapayapaan at Awa: Sinabi ng Allah (swt):

"At hindi Ka Namin ipinadala maliban bilang Awa sa lahat ng mga mundo." (Qur'an, Al-Anbiya: 107).

Ang Sugo ng Islam (ﷺ) ay ipinadala hindi para magpadanak ng dugo, kundi para magtanim ng awa at katarungan sa pagitan ng mga tao.

2. Pagbabawal sa Pagpatay sa mga Inosente: Sinabi ng Allah (swt):

"Ang sinumang pumatay ng isang tao nang hindi dahil sa pagpatay ng isang tao o paggawa ng masama sa kalupaan, ay para bang pinatay niya ang buong sangkatauhan." (Qur'an, Al-Ma'idah: 32).

Ibig sabihin: Ang pagpatay sa isang inosenteng tao ay katumbas ng pagpatay sa buong sangkatauhan.

3. Ang Jihad (Banal na Pakikipaglaban) sa Islam ay Hindi Terorismo: Ito ay pagtatanggol sa sarili at pagtulak sa pagsalakay, at hindi pag-atake o walang habas na pakikipaglaban. Ipinagbawal ni Nabi (ﷺ) ang pagpatay sa mga bata, kababaihan, at mga monghe sa digmaan, at maging ang pagputol ng mga puno o pananakit sa hayop.

4. Ang mga Gumagawa ng Terorismo sa Ngalan ng Islam ay Lumalabag sa Islam Mismo. Ang mga taong ito ay naninira sa relihiyon at binabaluktot ang imahe nito, samantalang ang tunay na Islam ay nananawagan sa kapayapaan, katarungan, at awa.

Konklusyon: Ang Islam ay relihiyon ng kapayapaan, hindi terorismo, at ang pinakadakilang ipinag-uutos nito ay **ang pag-iingat ng buhay at ang katarungan** sa pagitan ng mga tao. Sinabi ng Allah (swt):

"Katotohanan, ipinag-uutos ng Allah ang katarungan at kabutihan..." (Qur'an, An-Nahl: 90).

Pag-aaralan Para sa mga Pilipino

4. Bakit naganap ang pag-atake noong Setyembre 11? (Bakit naganap ang pag-atake noong Setyembre 11?)

Una: Ang insidente ng Setyembre 11 ay isang teroristang gawa na kinondena sa lahat ng pamantayan, at ang **Islam ay ganap na inosente** mula rito, dahil ang relihiyon ay hindi nagbibigay-katwiran sa pagpatay sa mga inosente o pagwasak ng ari-arian. Sinabi ng Allah (swt):

"At walang tagapasan ng pasanin ang magpasan ng pasanin ng iba."
(Qur'an, Al-An'am: 164)

. Ibig sabihin: Walang sinuman ang may pananagutan sa kasalanan ng iba. At sinabi rin Niya

: "Ang sinumang pumatay ng isang tao nang hindi dahil sa pagpatay ng isang tao o paggawa ng masama sa kalupaan, ay para bang pinatay niya ang buong sangkatauhan." (Qur'an, Al-Ma'idah: 32).

Pangalawa: Ang mga nagsagawa ng pag-atake ay mga indibidwal lamang na kumakatawan sa kanilang sarili, at hindi sila kinatawan ng Islam o ng mga Muslim. Tulad ng pagkakaroon ng mga kriminal mula sa anumang relihiyon ay hindi nangangahulugang ang buong relihiyon ay terorismo.

Pangatlo: Pagkatapos ng insidente, maraming mananaliksik at mamamahayag sa Kanluran ang nagsimulang magsaliksik tungkol sa Islam, at natuklasan nila na ito ay relihiyon ng awa, kapayapaan, at katarungan, at ang mga gumawa ng mga gawang ito ay mas nanira sa Islam kaysa sa mga kaaway nito.

Pang-apat: Sa kasamaang palad, ang mga pag-atake ay ginamit sa pulitika at media upang iugnay ang Islam sa terorismo, kahit na ang karamihan sa mga biktima ng terorismo sa mundo ay mga Muslim mismo.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

5. Bakit inuugnay ang Islam sa Karahasan? (Bakit inuugnay ang Islam sa Karahasan?)

Ang Islam ay inuugnay sa karahasan dahil maraming tao ang naghuhusga rito mula sa **mga kilos ng ilang tagasunod nito**, hindi mula sa mga turo nito. Nakalulungkot, ang pandaigdigang media ay nag-focus sa loob ng maraming taon sa **baluktot na imahe** ng Islam – mga eksena ng digmaan o terorismo – at binalewala ang mga halaga ng awa at katarungan na siyang pundasyon ng relihiyon.

Una: Ang Islam sa Esensya Nito ay Relihiyon ng Kapayapaan at Awa Ang salitang “Islam” mismo ay nagmula sa “Kapayapaan (*Salam*)”, at ang mensahe ni Nabi (ﷺ) ay nakabatay sa awa. Sinabi ng Allah (swt):

“At hindi Ka Namin ipinadala maliban bilang Awa sa lahat ng mga mundo.” (Qur’an, Al-Anbiya: 107)

Ang Islam ay hindi nananawagan sa pagpatay o pagsalakay, kundi sa **katarungan at pagtatanggol sa inaapi**, kahit sa mga may ibang pananampalataya.

Pangalawa: Ang Jihad sa Islam ay Hindi Pagsalakay Ang *Jihad* ay hindi nangangahulugang walang habas na pakikipaglaban o terorismo, kundi lehitimong pagtatanggol sa sarili upang protektahan ang buhay, relihiyon, at kalayaan. Sinabi ng Allah (swt):

“At makipaglaban kayo sa landas ng Allah laban sa mga nakikipaglaban sa inyo, ngunit huwag kayong magmalabis, sapagkat katotohanang hindi mahal ng Allah ang mga nagmamalabis.” (Qur’an, Al-Baqarah: 190)

. Kaya, ito ay laban sa umaatake, hindi sa nabubuhay nang payapa.

Pangatlo: Ang mga Nagsira sa Imahe ng Islam ay Ilang Nag-aangkin na Tagasunod Nito Kapag ang mga indibidwal o grupo ay gumagawa ng karahasan sa ngalan ng relihiyon, sila ay lumalabag sa mga turo ng Islam mismo. Ipinagbawal ni Nabi (ﷺ) ang pagpatay sa mga inosente, kababaihan, at bata, at sinabi:

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

"Ang sinumang pumatay ng isang tao na may kasunduan (isang mapayapang hindi Muslim) ay hindi makakaamoy ng bango ng Paraiso."

Pang-apat: Ang Kanluran Mismo ay Dumaan sa mga Karanasan ng Karahasan ngunit Hindi Ito Ikinabit sa Kanilang Relihiyon Maraming digmaang pandaigdig at modernong masaker, ang Islam ay hindi bahagi nito, ngunit gayon pa man ay hindi sinasabing ang Kristiyanismo o iba pa ay relihiyon ng karahasan. Kaya bakit ito ikinakabit lamang sa Islam?

Konklusyon: Ang Islam ay hindi relihiyon ng karahasan, kundi relihiyon ng katarungan, awa, at kapayapaan, at ang karahasan na nangyayari sa ngalan nito ay pang-aabuso rito, hindi pagpapatupad. Ang sinumang gustong malaman ang Islam nang tunay, ay dapat tumingin sa Qur'an at sa buhay ni Nabi (ﷺ), hindi sa mga balita.

6. Bakit hindi tinutulungan ng Allah ang mga Palestino at ang Inapi na mga Muslim? (Bakit hindi tinutulungan ng Allah ang mga Palestino at ang Inapi na mga Muslim?)

Ito ay tanong na maraming tao ang nagtatanong: "Kung ang Allah ay makatarungan at maawain, bakit Niya pinapayagan ang pang-aapi at pagkawasak? At bakit hindi Niya tinutulungan ang mga Palestino at ang mga inaapi?"

Ngunit ang katotohanan ay ang tanong na ito ay nagmumula sa isang limitadong pananaw sa buhay, dahil nakikita lamang ng tao ang sandali ng sakit, samantalang nakikita ng Allah ang kumpletong karunungan sa likod ng mga pangyayari.

Una: Hinding-hindi Bumabale-wala ang Allah sa Nangyayari Nakikita at naririnig ng Allah ang lahat, at Siya ang pinakamakatarungang Hukom.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

"At huwag mong isipin na ang Allah ay walang kaalaman sa ginagawa ng mga mapang-api. Ipinagpapaliban lamang Niya sila hanggang sa Araw na ang mga mata ay manlalaki (sa takot)." (Qur'an, Ibrahim: 42).

Ang pagpapaliban ng tagumpay ay hindi nangangahulugan ng kawalan ng katarungan, kundi ito ay isang **palugit** mula sa Allah; upang makumpleto ang pagsubok, lumitaw ang mga katotohanan, at ang bawat isa ay gagantimpalaan ayon sa kanyang gawa sa mundo at sa Kabilang Buhay.

Pangalawa: Ang Buhay ay Hindi Tahanan ng Ganap na Katarungan, Kundi Tahanan ng Pagsubok Nilikha ng Allah ang tao upang **subukan** siya: Siya ba ay magtitiis, mananatili sa katotohanan, at lalabanan ang pang-aapi, o siya ay mawawalan ng pag-asa at susunod sa kasinungalingan? Sinabi ng Allah (swt):

"At sinusubok Namin kayo sa kasamaan at kabutihan bilang pagsubok, at sa Amin kayo ibabalik." (Qur'an, Al-Anbiya: 35).

Kaya, ang mundo ay larangan ng pagsubok, at ang Kabilang Buhay ay tahanan ng gantimpala. Ang mga pagsubok ay **nagpapakita ng tunay na ugali ng tao**, nagpapadalisa sa puso ng mga mananampalataya, at nagtataas ng kanilang mga antas.

Pangatlo: Nagbibigay ng Tagumpay ang Allah, ngunit sa Iba't Ibang Paraan Ang tagumpay sa paningin ng Allah ay hindi laging materyal o mabilis. Minsan, ang tagumpay ay nasa **pananatili sa prinsipyo**, at sa pagtitiis ng inaapi sa kabila ng sakit. Ang mga Propeta mismo ay sinaktan at nagtiis, at pagkatapos ay dumating ang tulong ng Allah pagkatapos ng ilang sandali:

"Hanggang sa ang mga Sugo ay nawalan ng pag-asa at inakala na sila ay pinagsinungalingan, dumating sa kanila ang Aming tulong." (Qur'an, Yusuf: 110).

Pang-apat: Pinapalugit ng Allah ang Mapang-api ngunit Hindi Siya Pinababayaan Maaaring bigyan ng Allah ng palugit ang mga maniniil upang lalong lumala ang kanilang pang-aapi, upang ang kanilang pagkasira ay maging mas malaki, at ang kanilang parusa sa mundo at sa Kabilang Buhay ay

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

maging mas matindi. Sa kabilang banda, ipinapakita ng Allah ang pagtitiis ng mga mananampalataya upang sila ay maging **huwaran at katatagan** para sa *Ummah* (pamayanan ng Muslim).

Pang-lima: Tungkol sa Palestine Lalong-lalo na Ang nangyayari roon ay **hindi patunay ng kawalan ng Allah**, kundi patunay na malapit na ang Kanyang Pangako. Nangako ang Allah na tutulungan Niya ang mga inaapi, ngunit ginawa Niya itong **nakasalalay** sa pagsisikap, pagtitiis, at pagkilos. Sinabi ng Allah (swt):

"Kung tutulungan ninyo ang Allah (ang Kanyang relihiyon), tutulungan Niya kayo at patatagin Niya ang inyong mga paa."

(Qur'an, Muhammad: 7).

Ang mga tao ng Palestine ngayon ay **halimbawa ng katatagan at pagtitiis**, ipinapakita nila sa mundo na ang pananampalataya ay mas malakas kaysa sa armas, at ang pang-aapi ay hindi magtatagal. Sinabi ng Allah (swt):

"At huwag ninyong isipin na ang mga napatay sa landas ng Allah ay mga patay. Bagkus, sila ay buhay at pinagkakalooban ng buhay (na pangangailangan) sa kanilang Panginoon." (Qur'an, Ali Imran: 169).

Pang-anim: Tungkulin ng *Ummah* Ang Islam ay hindi nagkakasya sa damdamin lamang, kundi nag-uutos na **tulungan ang mga inaapi sa lahat ng lehitimong paraan**: Sa pamamagitan ng panalangin, materyal at suporta sa media, posisyong pulitikal, pagboykot sa mapang-api, at pagtaas ng boses para sa katotohanan. Sinabi ni Nabi (ﷺ):

"Ang Muslim ay kapatid ng Muslim, hindi niya ito inaapi at hindi niya ito isinusuko (sa kaaway)." Kaya, ang sinumang nagpabaya sa kanyang mga kapatid nang walang tulong ay nagkulang sa tungkulin ng relihiyon at sangkatauhan.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Konklusyon: Hindi nakakalimutan ng Allah ang sinuman, at hindi Niya iiwan ang pang-aapi nang walang pagtutuos. Ngunit sinusubok Niya ang mga tao upang makita kung sino ang mananatili sa katotohanan, sino ang tatayo sa panig ng inaapi, at sino ang magbebenta ng kanyang konsensya. Para sa pangako ng Allah, ito ay matatag:

"At ninais Namin na magkaloob ng biyaya sa mga itinuuring na mahina sa kalupaan at gawin silang mga pinuno at gawin silang mga tagapagmana." (Qur'an, Al-Qasas: 5).

Hindi pababayaan ng Allah ang mga inaapi... Ngunit ipinagpapaliban Niya ang tagumpay upang ito ay maging mas dakila at mas malinaw, at upang paghiwalayin ng Allah ang mabuti sa masama.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Ikawalong Bahagi: Mga Tanong sa Kaisipan at Kontrobersyal (Ikawalong Bahagi: Mga Tanong sa Kaisipan at Kontrobersyal)

1. Ano ang mangyayari pagkatapos ng kamatayan? (Ano ang mangyayari pagkatapos ng kamatayan?)

Sa Islam, ang kamatayan ay hindi ang katapusan ng buhay, kundi ang **tunay na simula** nito, sapagkat ang mundo ay **tahanan ng pagsubok**, at ang Kabilang Buhay (*Akhirah*) ay **tahanan ng gantimpala**. Kapag namatay ang isang tao, nagsisimula ang kanyang paglalakbay sa mga bagay na di-nakikita – kung saan ang bawat tao ay **hihilingan ng pananagutan** sa kanyang ginawa, mabuti man o masama, at matatanggap niya ang **Ganap na Katarungan ng Diyos** na walang sinumang gawa ang mawawala.

Ang mananampalataya ay binabalitaang may Paraiso (*Jannah*) sa kanyang kamatayan, at ang kanyang kaluluwa ay aalis nang payapa at panatag, tulad ng sinabi ni Nabi (ﷺ):

"Katotohanan, kapag ang aliping mananampalataya ay nasa pagtatapos na ng mundo at pagtanggap sa Kabilang Buhay, bababa sa kanya ang mga anghel mula sa langit na may puting mga mukha... at sasabihin nila: 'O mabuting kaluluwa, lumabas ka patungo sa pagpapatawad at kasiyahan mula sa Allah.'" (Isinalaysay ni Ahmad).

Pagkatapos, ang mga mananampalataya ay papasok sa Paraiso, ang **tahanan ng walang hanggang kaligayahan**, na inilarawan ng Allah (swt) bilang:

"Mga Halamanan ng Paraiso na umaagos sa ilalim nito ang mga ilog."
(Qur'an, At-Tawbah: 72)

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Doon, walang takot, walang pagod, walang sakit, kundi kaligayahan at pagkikita sa Allah na kanilang minahal at pinaniwalaan nang hindi nakikita. Sinabi ni Nabi (ﷺ): **"(Mayroon doon) ang hindi nakita ng mata, hindi narinig ng tainga, at hindi sumagi sa puso ng sinuman."** (Isinalaysay ni Al-Bukhari at Muslim).

Para naman sa mga tumanggi sa pananampalataya at nagpumilit sa pang-aapi at katiwalian, matatanggap nila ang Katarungan ng Diyos at ang parusa na nararapat sa kanilang gawa. Ang Paraiso at Impiyerno ay **hindi kawalang-katarungan, kundi ganap na katarungan at awa**, upang hindi mawala ang karapatan ng mga inaapi, at hindi makatakas ang mga mapang-api sa pagtutuos.

"Upang gantimpalaan Niya ang mga gumawa ng masama ayon sa kanilang ginawa, at gantimpalaan Niya ang mga gumawa ng mabuti ng pinakamabuti." (Qur'an, An-Najm: 31).

Kaya, nilinaw ng Islam na ang tao ay nabubuhay sa mundo upang **tukuyin ang kanyang kapalaran sa Kabilang Buhay** sa pamamagitan ng kanyang pagpili at pagsisikap.

Pag-aarap Para sa mga Pilipino

2. Sino si Iblis? (Sino si Iblis?)

Si Iblis ay isang nilalang mula sa lahi ng *Jinn*, na nilikha ng Allah mula sa apoy, tulad ng sinabi Niya:

"At nilikha Niya ang Jinn mula sa apoy na walang usok."

(Qur'an, Ar-Rahman: 15).

Si Iblis ay una nang kabilang sa mga sumasamba sa Allah, ngunit siya ay nagmalaki at sumuway nang utusan siya ng Allah na magpatirapa kay Adam (*Adan*) bilang pagpaparangal at hindi pagsamba. Nagmalaki siya at nagsabi:

"Ako ay mas mahusay kaysa sa kanya; Nilikha Mo ako mula sa apoy, at nilikha Mo siya mula sa putik." (Qur'an, Al-A'raf: 12).

Kaya, ang unang pagsuway sa kasaysayan ay ang **kayabangan at inggit**, at dahil dito, si Iblis ay pinalayas mula sa Awa ng Allah at naging simbolo ng pagsuway at kapalaluan. Sinabi ng Allah (swt) sa kanya: **"Kaya, umalis ka rito, sapagkat ikaw ay isinumpa, at katotohanang ang Aking Sumpa ay mapapasaiyo hanggang sa Araw ng Pagbabayad." (Qur'an, Sad: 77-78).**

Mula noon, sumumpa si Iblis na iligaw ang mga anak ni Adan upang ilayo sila sa pagsamba sa Allah, at sinabi niya:

"Dahil pinaligaw Mo ako, katotohanang uupuan ko sila sa Iyong Tuwid na Daan." (Qur'an, Al-A'raf: 16).

Ngunit ipinagbigay-alam ng Allah (swt) na si Iblis ay **walang kapangyarihan** sa mga tapat na mananampalataya na sumusunod sa kanilang Panginoon, at sinabi Niya:

"Katotohanang sa Aking mga alipin, wala kang kapangyarihan sa kanila." (Qur'an, Al-Isra: 65).

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Si Iblis ay **hindi kapantay** ng Allah, kundi siya ay isang **mahina at nilikhang nilalang**, inililigaw niya ang mga kusang sumusunod sa kanya, at iniwasan siya ng mga lumalapit sa Allah at humihingi ng tulong sa Kanya. Itinuturo ng Islam na ang pakikibaka kay Iblis ay isang labanan sa pagitan ng **kabutihan at kasamaan, pagsunod at pagsuway**, at ang tao ay laging magtatagumpay sa pamamagitan ng pag-alaala sa Allah at pagkapit sa katotohanan, gaano man siya subukang iligaw ni Satanas.

3. Gusto kong maging Muslim at maging mayaman – Ginagarantiyahan ba ito ng Islam para sa akin? (Gusto kong maging Muslim at maging mayaman – Ginagarantiyahan ba ito ng Islam para sa akin?)

Ang Islam ay **hindi nangangako** ng materyal na kayamanan sa isang tao sa simpleng pagpasok pa lamang sa relihiyon, ngunit **nangangako** ito ng mas dakila at mas pangmatagalan: **kapayapaan, Biyaya (Barakah), tagumpay, at pagbubukas ng mga pinto ng kabutihan sa mundo at sa Kabilang Buhay.**

Ang Islam ay hindi nangangako sa mga tagasunod nito na magiging mayaman sila nang walang pagsisikap, ngunit **ginagabayan** nito ang landas patungo sa **Haram na kabuhayan, trabaho, at Biyaya.** Sinabi ng Allah (swt):

"At ang sinumang may takot sa Allah, igagawa Niya siya ng daan palabas, at bibigyan Niya siya ng kabuhayan mula sa hindi niya inaasahan." (Qur'an, At-Talaq: 2-3).

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Ibig sabihin: Ang sinumang may takot sa Allah, igagawa siya ng Allah ng daan palabas sa kahirapan, at bubuksan Niya ang mga pinto ng kabuhayan na hindi niya inaasahan. Sinabi ni Nabi (ﷺ): **"Kung kayo ay lubos na nagtitiwala sa Allah, bibigyan Niya kayo ng kabuhayan, tulad ng pagbibigay Niya ng kabuhayan sa ibon, na umaalis sa umaga na walang laman ang tiyan at bumabalik sa gabi na puno ang tiyan."** (Isinalaysay ni At-Tirmidhi).

Ang Islam ay nananawagan sa **pagtatrabaho at pagsisikap**, at ipinagbabawal ang katamaran at pag-asa sa iba, sapagkat ang tunay na kayamanan sa Islam ay hindi lamang sa pera, kundi sa **kayamanan ng kaluluwa at kapayapaan ng puso**, tulad ng sinabi ni Nabi (ﷺ):

"Ang kayamanan ay hindi sa dami ng ari-arian, kundi ang kayamanan ay kayamanan ng kaluluwa." (Isinalaysay ni Al-Bukhari at Muslim).

Gayunpaman, ang sinumang sumusunod sa landas ng pananampalataya, katapatan, at lehitimong trabaho, babasbasan ng Allah ang kanyang kabuhayan, at maaari Siyang magpayaman sa kanya mula sa Kanyang biyaya, tulad ng sinabi Niya:

"Kung sila ay mahihirap, pagyayamanin sila ng Allah mula sa Kanyang biyaya." (Qur'an, An-Nur: 32).

Kaya, ang Islam ay **hindi nagbibigay ng huwad na pangako ng kayamanan**, kundi **ginagarantiya** ang mga salik ng tagumpay at Biyaya sa buhay, at ginagawang **kasangkapan at hindi layunin** ang pera. Ang sinumang nag-Islam dahil sa paghahanap sa Allah, bibigyan siya ng Allah ng kabuhayan mula sa Kanyang biyaya na magpapatunay sa kanya sa mundo at sa Kabilang Buhay, ngunit ang sinumang nag-Islam para lamang sa pera, hindi niya matatagpuan ang kayamanan o ang kapayapaan, sapagkat **ang intensiyon ang batayan ng pagtanggap sa Allah**.

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

4. Ano ang hatol ng Islam sa pagtutuli (*Khitan*)? Kailangan ba ito sa pag-Islam? Ano ang mga benepisyo nito? (Ano ang hatol ng Islam sa pagtutuli? Kailangan ba ito sa pag-Islam? Ano ang mga benepisyo nito?)

Ang pagtutuli (*Khitan*) sa Islam ay isang dakilang pagsamba at may malalim na kahulugan, ito ay isang ritwal mula sa **likas na kalikasan (*Fitrah*)** at **kalinisan** na ipinangaral ng lahat ng Propeta noon, at hindi ito eksklusibo sa mga Muslim lamang.

Una: Ang Kahulugan ng Pagtutuli Ang pagtutuli ay ang pag-alis ng labis na balat mula sa kasarian ng lalaki, at ito ay nauugnay sa **kalinisan, kadalisayan, at pag-iwas sa sakit.**

Pangalawa: Ang Posisyon Nito sa Islam Nabanggit sa *Hadith* (salaysay ng Propeta) na sinabi ni Nabi (ﷺ):

"Ang likas na kalikasan (*Fitrah*) ay lima: ang pagtutuli, ang pag-ahit ng buhok sa ari, ang pagputol ng mga kuko, ang pagbunot ng buhok sa kilikili, at ang paggupit ng bigote." (Isinalaysay ni Al-Bukhari at Muslim). Ginawa ito ni Nabi (ﷺ) na isa sa mga katangian ng *Fitrah* na nilikha ng Allah sa tao, ibig sabihin ay isa sa mga *Sunnah* (tradisyon) na nagpapakilala sa mananampalataya sa pamamagitan ng kalinisan at kadalisayan.

Nabanggit na si Propeta Ibrahim (*Abraham*) – ang Ama ng mga Propeta – ay tinuli, tulad ng nakasaad sa *Hadith*:

"Nagpatuli si Ibrahim (عليه السلام) noong siya ay walumpung taong gulang." (Isinalaysay ni Al-Bukhari at Muslim). Kaya, ito ay isa sa mga *Sunnah* ng mga Propeta na nagpatuloy sa Batas ng Islam.

Pangatlo: Ang Hatol sa Pagtutuli Ayon sa karamihan ng mga iskolar, ang pagtutuli ay **obligatoryo (*Wajib*)** para sa **mga lalaki**, dahil ito ay nauugnay sa kalinisan na kung wala ito ay hindi balido ang pagdarasal, at dahil pinoprotektahan nito laban sa karumihan at impeksiyon. Para sa **kababaihan, hindi ipinag-uutos** ng Islam ang pagtutuli sa kanila, ngunit sa ilang paaralan

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

ng kaisipan, ito ay itinuturing na **Sunnah** o **kabutihan** kung hindi ito nagdudulot ng pinsala, at ito ay nangangailangan ng **ganap na pag-iingat** at **hindi labis-labis**, dahil ipinagbabawal ng Islam ang anumang pananakit o pinsala sa tao, sinabi ni Nabi (ﷺ):

"Walang pinsala at walang (pagbalos ng) pinsala." (*La dharara wa la dhirar*).

Mula sa Medikal na Pananaw Napatunayan na ang pagtutuli ay may malaking benepisyo, kasama ang: – Pag-iwas sa mga sakit sa urinary at reproductive system. – Pagbabawas ng posibilidad ng impeksiyon mula sa *sexually transmitted diseases* (STDs). – Pagpapanatili ng personal na kalinisan at permanenteng kadalisayan.

Pang-apat: Para sa Bagong Muslim Hindi kondisyon ang pagtutuli para makapasok sa Islam. Ang sinumang nag-Islam bago matuli ay isang **kumpletong Muslim**, at maaari niyang ipagawa ang pagtutuli sa huli kung magiging madali para sa kanya.

5. Kailangan ko bang matuto ng Arabic para basahin ang Qur'an o mag-Islam? (Kailangan ko bang matuto ng Arabic para basahin ang Qur'an o mag-Islam?)

Hindi, hindi mo kailangang matuto ng Arabic para mag-Islam, dahil ang Islam ay **hindi nakakabit** sa isang wika o nasyonalidad. Sapat na ang maunawaan mo ang kahulugan ng **Pagpapahayag ng Pananampalataya** (*Shahada*) at maniwala sa ipinahihwatig nito tungkol sa **Kaisahan ng Allah** (*Tawhid*) at **Kanyang Mensahe** para maging isang Muslim.

Ang pagbasa naman ng Qur'an sa Arabic ay isang dakilang pagsamba at may malaking gantimpala, dahil ang Qur'an ay ipinahayag sa wikang ito, ngunit **hindi kinakailangang malaman** ito para mag-Islam. Maaari mong basahin ang salin sa iyong wika upang maunawaan ang kahulugan at matutunan ang relihiyon, at pagkatapos, sa paglipas ng panahon, maaari kang matuto ng kaunting Arabic upang mas mapalapit sa Salita ng Allah.

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

Sa madaling salita: Ang pagpasok sa Islam **hindi nangangailangan** ng Arabic. Ang pag-unawa sa Qur'an ay **posible** sa pamamagitan ng salin. **Hinihikayat** ang pag-aaral ng Arabic pagkatapos mag-Islam dahil ito ang wika ng Paghahayag (*Wahyi*).

Sinabi ng Allah (swt):

"At wala kaming ipinadalang Sugo maliban sa wika ng kanyang bayan, upang maging malinaw sa kanila." (Qur'an, Ibrahim: 4) – Ibig sabihin, nagpadala ang Allah ng mga Sugo sa wika ng kanilang mga tao upang ang mensahe ay dumating sa kanila nang malinaw, kaya't ang Islam ay nakikipag-usap sa bawat tao sa kanyang sariling wika.

6. Kailangan ko bang palitan ang pangalan ko pagkatapos mag-Islam? (Kailangan ko bang palitan ang pangalan ko pagkatapos mag-Islam?)

Hindi, hindi obligado na palitan mo ang iyong pangalan pagkatapos mong mag-Islam. Ang Islam ay **hindi humihingi** sa bagong Muslim na palitan ang kanyang pangalan **maliban kung** ang pangalan ay naglalaman ng ipinagbabawal na kahulugan o salungat sa **Kaisahan ng Allah (*Tawhid*)** – tulad ng paglalaman nito ng pangalan ng ibang diyos maliban sa Allah, o nagpapahiwatig ng pagsamba sa iba (tulad ng "Alipin ni Kristo" o "Alipin ni Shiva").

Ngunit kung ang iyong pangalan ay may **mabuti o neutral na kahulugan**, maaari mo itong panatilihin, dahil ang Islam ay isang relihiyon na nagpapahalaga sa pagkakakilanlan at hindi pinipilit ang mga tao na maging magkakatulad.

Halimbawa: Ang mga nag-Islam mula sa mga Romano, Persiano, at Abyssinian sa panahon ni Nabi (ﷺ) ay **hindi nagpalit** ng kanilang mga pangalan, maliban kung ang mga pangalan ay *Shirk* (pagsamba sa marami).

Maaari kang manatili sa iyong pangalan, sapagkat ito ay bahagi mo, at ang Allah ay tumitingin sa **puso at pananampalataya** at hindi sa pangalan.

Pag-aaral Para sa mga Pilipino

7. May binyag ba sa Islam (Baptism)? (May binyag ba sa Islam (Baptism)?)

Hindi, walang binyag (*Baptism*) sa Islam tulad ng umiiral sa Kristiyanismo.

Sa Islam, ang pagpasok sa relihiyon ay **hindi nangangailangan** ng mga ritwal ng tubig o simbolismo, kundi ito ay ginagawa sa pinakasimple at pinakadakilang paraan: **Ang pagbigkas ng dalawang pagpapatotoo (*Shahadatain*) nang may katapatan at katiyakan:**

"Sumasaksi ako na walang Diyos na karapat-dapat sambahin maliban sa Allah, at sumasaksi ako na si Muhammad ay Sugo ng Allah."

Sa sandaling binigkas ito ng isang tao nang may paniniwala sa kanyang puso, siya ay nagiging isang Muslim, at nagsisimula ng isang **bagong malinis na pahina** ng kanyang buhay, kung saan ang **lahat ng kanyang nakaraang kasalanan ay pinatatawad.**

Itinuturo ng Islam na ang tunay na kalinisan ay ang **kalinisan ng puso at pananampalataya**, at hindi ang paghuhugas ng tubig. Gayunpaman, **inirerekomenda** para sa sinumang nag-Islam na **maligo nang lubusan (*Ghusl*)** bilang pagpapahayag ng kalinisan at kadalisayan, ngunit ito ay **hindi** isang kondisyon o ritwal ng pagsamba tulad ng binyag.

Ang Pagkakaiba: Ang binyag sa Kristiyanismo ay isang simbolikong ritwal ng relihiyon. Sa Islam, ang **tapat na pananampalataya at Ang Pagbigkas ng dalawang pagpapatotoo (Dalawang pagpapahayag ng pananampalataya)**

Pag aaral Para sa mga Pilipino

8. Kasama ba ako sa mapagbibigyan ng Obligadong kawang gawa(Zakat) kung mag-Islam ako?

Oo, kasama ka sa kawanggawa (*Sadaqah*) kung nag-Islam ka – sa katunayan, ang Islam ay espesyal na naglalaan para sa iyo sa simula ng iyong pag-Islam bilang awa at pampatibay-loob sa iyo.

Sa Banal na Qur'an, nang binanggit ng Allah ang mga karapat-dapat sa Zakat (Sapilitang Kawanggawa), sinabi Niya:

"Ang *Sadaqat* (Zakat) ay para lamang sa mga mahihirap, at sa mga nangangailangan, at sa mga nagtatrabaho (sa pangongolekta) nito, at sa mga ang puso ay kailangang aliwin (sa Islam)..." (Qur'an, At-Tawbah: 60).

Ang ibig sabihin ng **"mga ang puso ay kailangang aliwin"** ay: Ang mga bagong nag-Islam, o yaong nais hikayatin na manatili sa pananampalataya at suportahan sila sa espirituwal at materyal na paraan sa simula ng kanilang paglalakbay.

Kaya, ang isang bagong Muslim ay may karapatan sa Zakat at Sadaqah, lalo na kung siya ay nangangailangan o nasa yugto ng pag-aaral at pag-aangkop sa kanyang bagong buhay.

Ang ideya ay hindi lamang materyal, kundi ito ay isang **pagpapahayag ng Banal na Pangangalaga sa bagong mananampalataya**, upang maramdaman niya na siya ay bahagi ng isang pamayanan na nagmamalasakit at sumusuporta sa kanya, upang lumakas ang kanyang pananampalataya at maging panatag ang kanyang puso.

PHILIPPINES

WWW.filipino.midadedev.com

جمعية طريق الحرير للتواصل الحضاري

مركز دعوة الفلبين

الرياض - حي الريان

جوال +966534114444 الهاتف +966112270607

SA1880000204608015540549 مصرف الراجحي

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino